

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 64

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas
2006 m. kovo 4 d.

Turinys	I Aktai, kuriuos skelbti privaloma	
	★ 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 336/2006 dėl Tarptautinio saugaus valdymo kodekso įgyvendinimo Bendrijoje ir panaikinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3051/95 ⁽¹⁾	1
	★ 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/7/EB dėl maudyklų vandens kokybės valdymo, panaikinanti Direktyvą 76/160/EEB	37
	★ 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/11/EB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos (kodifikuota redakcija) ⁽¹⁾ ..	52
	II Aktai, kurių skelbti neprivaloma	
	Europos Parlamentas ir Taryba	
	2006/143/EB:	
	★ 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacija dėl tolesnio Europos bendradarbiavimo užtikrinant aukštojo mokslo kokybę	60

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 336/2006

2006 m. vasario 15 d.

dėl Tarptautinio saugaus valdymo kodekso įgyvendinimo Bendrijoje ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3051/95

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Tarptautinį saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksą (toliau – ISM kodeksas) 1993 m. priėmė Tarptautinė jūrų organizacija (TJO). 1994 m. gegužės mėnesį priėmus 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS) IX skyrių „Saugaus laivų eksploatavimo valdymas“, šis kodeksas palaipsniui tapo privalomu daugumai tarptautiniais reisais plaukiojančių laivų.

(2) ISM kodeksą TJO iš dalies pakeitė 2000 m. gruodžio 5 d. priimta Rezoliucija MSC.104 (73).

(3) ISM kodekso įgyvendinimo gairės administracijoms buvo priimtos 1995 m. lapkričio 23 d. TJO rezoliucija A.788 (19). Šios gairės buvo iš dalies pakeistos 2001 m. lapkričio 29 d. priimta Rezoliucija A.913(22).

(4) 1995 m. gruodžio 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 3051/95 dėl ro-ro tipo keleivinių keltų (ro-ro keltų) saugaus valdymo ⁽³⁾ ISM kodeksas nuo 1996 m. liepos 1 d. tapo privalomas Bendrijos lygiu visiems reguliariams paslaugas teikiantiems ro-ro keleiviniams keltams, įplaukiantiems į valstybių narių uostus ir išplaukiantiems iš jų bei plaukiojantiems vidaus ir tarptautiniais reisais, nepriklausomai nuo jų vėliavos. Tai buvo pirmasis žingsnis siekiant užtikrinti vienodą ir nuoseklų ISM kodekso įgyvendinimą visose valstybėse narėse.

(5) 1998 m. liepos 1 d. ISM kodeksas pagal SOLAS konvencijos IX skyriaus nuostatas tapo privalomas bendrovėms, eksploatuojančioms keleivinius laivus, įskaitant greitaeigius keleivinius laivus, naftos tanklaivius, cheminių medžiagų tanklaivius, dujovežius, balkerius ir krovinius greitaeigius ne mažesnio kaip 500 tonų bendrojo tonažo laivus, plaukiojančius tarptautiniais reisais.

(6) 2002 m. liepos 1 d. ISM kodeksas tapo privalomas bendrovėms, eksploatuojančioms kitus 500 tonų ir didesnio bendrojo tonažo krovinius laivus ir mobiliuosius gręžimo įrenginius atviroje jūroje, plaukiojančius tarptautiniais reisais.

(7) Žmogaus gyvybės jūroje sauga ir aplinkos apsauga gali būti veiksmingai sustiprinta taikant ISM kodeksą griežtai ir privaloma tvarka.

(8) Pageidautina ISM kodeksą tiesiogiai taikyti laivams, plaukiojantiems su valstybės narės vėliava, ir laivams, nepriklausomai nuo jų vėliavos, kurie yra naudojami tik vidaus reisams arba reguliarioms laivybos paslaugoms, kurias teikiant įplaukiama į valstybių narių uostus arba išplaukiama iš jų.

⁽¹⁾ OL C 302, 2004 12 7, p. 20.

⁽²⁾ 2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 102 E, 2004 4 28, p. 565), 2005 m. liepos 18 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 264 E, 2005 10 25, p. 28) ir 2005 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 320, 1995 12 30, p. 14. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2099/2002 (OL L 324, 2002 11 29, p. 1).

(9) Priėmus naują tiesiogiai taikomą reglamentą turėtų būti užtikrintas ISM kodekso įgyvendinimas, atsižvelgiant į tai, kad valstybės narės nusprendžia, ar taikyti šį kodeksą laivams, plaukiojantiems tik uosto teritorijose, nepriklausomai nuo jų vėliavos.

(10) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 3051/95 turėtų būti panaikintas.

(11) Jei valstybė narė mano, kad bendrovėms sudėtinga laikytis konkrečių ISM kodekso A dalies nuostatų, skirtų tam tikriems laivams ar laivų kategorijoms, plaukiojantiems tik vidaus reisais toje valstybėje narėje, ji gali visiškai ar iš dalies nukrypti nuo tų nuostatų priimdama priemones, užtikrinančias lygiavertį kodekso tikslų pasiekimą. Tokiems laivams ir bendrovėms ji gali nustatyti alternatyvias liudijimų išdavimo ir patikros procedūras.

(12) Būtina atsižvelgti į 1995 m. birželio 19 d. Tarybos direktyvą 95/21/EB dėl uosto valstybės vykdomos laivininkystės kontrolės ⁽¹⁾.

(13) Būtina taip pat atsižvelgti į 1994 m. lapkričio 22 d. Tarybos direktyvą 94/57/EB dėl laivų apžiūros ir tikrinimo organizacijų ir atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrųjų taisyklių ir standartų ⁽²⁾, siekiant dėl šio reglamento taikymo tikslų apibrėžti pripažintas organizacijas, ir į 1998 m. kovo 17 d. Tarybos direktyvą 98/18/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų ⁽³⁾, siekiant nustatyti šio reglamento taikymo sritį keleivinių laivų, plaukiojančių vidaus reisais, atžvilgiu.

(14) II priedo pakeitimui reikalingos priemonės turėtų būti priimanos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽⁴⁾.

(15) Kadangi šio reglamento tikslų, t. y. sustiprinti laivų saugų valdymą ir saugų eksploatavimą bei užkirsti kelią taršai iš laivų, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje

nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tikslas

Šio reglamento tikslas – sustiprinti 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų laivų saugų valdymą ir saugų eksploatavimą bei užkirsti kelią taršai iš laivų užtikrinant, kad šiuos laivus eksploatuojančios bendrovės laikytųsi ISM kodekso:

- a) sukurdamos, įdiegamos ir tinkamai prižiūradamos saugaus valdymo sistemas laivuose ir krante; ir
- b) laivo vėliavos valstybės ir uosto valstybės administracijoms kontroliuojant šias sistemas.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente vartojamos tokios sąvokos:

- 1) ISM kodeksas – tai Tarptautinis saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksas, kurį Tarptautinė jūrų organizacija (TJO) priėmė 1993 m. lapkričio 4 d. Asamblėjos rezoliucija A.741 (18), su pakeitimais, padarytais 2000 m. gruodžio 5 d. Jūrų saugumo komiteto rezoliucija MSC.104(73), ir kurio naujausia redakcija išdėstyta šio reglamento I priede;
- 2) pripažinta organizacija – tai pagal Direktyvą 94/57/EB pripažinta įstaiga;
- 3) bendrovė – tai laivo savininkas arba kita organizacija ar asmuo, pavyzdžiui, valdytojas ar laivo be įgulos frachtuotojas, kuris iš laivo savininko yra perėmęs atsakomybę už laivo eksploatavimą ir prisiimdamas šią atsakomybę sutiko perimti visas ISM kodeksu nustatytas pareigas ir atsakomybę;
- 4) keleivinis laivas – tai laivas, įskaitant greitaeigius laivus, skirtas vežti daugiau kaip dvylika keleivių, arba povandeninis keleivinis laivas;

⁽¹⁾ OL L 157, 1995 7 7, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/84/EB (OL L 324, 2002 11 29, p. 53).

⁽²⁾ OL L 319, 1994 12 12, p. 20. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/84/EB.

⁽³⁾ OL L 144, 1998 5 15, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/75/EB (OL L 190, 2003 7 30, p. 6).

⁽⁴⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- 5) keleivis – tai kiekvienas asmuo laive, išskyrus:
- laivo kapitoną ir įgulos narius arba kitus asmenis, įdarbintus arba einančius kokias nors pareigas laive ir dalyvaujančius to laivo veikloje; ir
 - vaiką iki vienerių metų amžiaus;
- 6) greitaeigis laivas – tai greitaeigis laivas, kaip apibrėžta naujausios redakcijos SOLAS konvencijos X-1/2 taisyklėje. Greitaeigiems keleiviniams laivams taikomi Direktyvos 98/18/EB 2 straipsnio f punkte nurodyti apribojimai;
- 7) krovininis laivas – tai laivas, įskaitant greitaeigius laivus, kuris nėra keleivinis laivas;
- 8) tarptautinis reisas – tai reisas jūra iš valstybės narės ar bet kurios kitos valstybės uosto į uostą, kuris nėra toje valstybėje, arba atvirkščiai;
- 9) vidaus reisas – tai reisas jūros rajonuose iš valstybės narės uosto į tą patį arba kitą uostą toje valstybėje narėje;
- 10) reguliarios laivybos paslaugos – tai serija laivo reisų, kuriais užtikrinamas susisiekimas tarp tų pačių dviejų ar daugiau taškų:
- pagal paskelbtą tvarkaraštį; arba
 - tokio dažnumo ir reguliarumo reišais, kad jie sudaro atpažįstamą sistemingą seriją;
- 11) ro-ro keleivinis keltas – tai keleivinis jūrų laivas, kaip apibrėžta naujausios redakcijos SOLAS konvencijos II-1 skyriuje;
- 12) povandeninis keleivinis laivas – tai keleivinis mobilus laivas, skirtas plaukioti po vandeniu ir besinaudojantis antvandenine pagalba, pvz., antvandeniniame laive ar krante esančia įranga, skirta stebėjimui arba vienai ar daugiau iš šių užduočių:
- maitinimo šaltinių kartotinei įkrovai;
 - suslėgto oro atsargoms papildyti;
 - gyvybei palaikyti būtinoms priemonėms papildyti;
- 13) mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje – tai laivas, kurį galima naudoti gręžimo darbams, skirtiems jūros dugno gelmių ištekliams, pavyzdžiui, skystiems arba dujiniais angliavandeniliams, sierai ar druskai, žvalgyti ar išgauti;

- 14) bendrasis tonažas – tai laivo bendrasis tonažas, nustatytas pagal 1969 m. Tarptautinę konvenciją dėl laivų tonažo nustatymo, arba, jei laivai plaukioja tik vidaus reišais ir jų matmenys nėra nustatyti pagal minėtą konvenciją, – laivo bendrasis tonažas, nustatytas pagal nacionalinius tonažo nustatymo teisės aktus.

3 straipsnis

Taikymo apimtis

- Šis reglamentas taikomas šių tipų laivams ir juos eksploatuojančioms bendrovėms:
 - kroviniams laivams ir keleiviniams laivams, plaukiojantiems su valstybės narės vėliava tarptautiniais reišais;
 - kroviniams laivams ir keleiviniams laivams, plaukiojantiems tik vidaus reišais, nepriklausomai nuo jų vėliavos;
 - kroviniams laivams ir keleiviniams laivams, kurie, teikiant reguliarias laivybos paslaugas, įplaukia į valstybių narių uostus arba išplaukia iš jų, nepriklausomai nuo jų vėliavos;
 - mobiliesiems gręžimo įrenginiams atviroje jūroje, kurie eksploatuojami turint valstybės narės įgaliojimą.
- Šis reglamentas netaikomas šių tipų laivams ar juos eksploatuojančioms bendrovėms:
 - karo laivams ir kariniams transporto laivams bei kitiems laivams, kurie priklauso valstybei narei ar yra jos eksploatuojami ir naudojami tik valstybinei nekomercinei veiklai;
 - ne mechaninėmis priemonėmis varomiems laivams, mediniams primityvios konstrukcijos laivams, pramoginėms jachtoms ir pramoginiams laivams, išskyrus tuos atvejus, kai šie laivai turi ar turės įgulą ir komerciniais tikslais veža daugiau kaip 12 keleivių;
 - žvejybos laivams;
 - kroviniams laivams ir mobiliesiems gręžimo įrenginiams atviroje jūroje, kurių bendrasis tonažas yra mažesnis kaip 500 tonų;
 - C ir D klasių keleiviniams laivams, išskyrus ro-ro keleivinius keltus, plaukiojantiems jūros rajonuose, kaip apibrėžta Direktyvos 98/18/EB 4 straipsnyje.

4 straipsnis

Atitiktis

Valstybės narės užtikrina, kad visos bendrovės, eksploatuojančios laivus, kuriems taikomas šis reglamentas, laikytųsi šio reglamento nuostatų.

5 straipsnis

Saugaus valdymo reikalavimai

3 straipsnio 1 dalyje nurodyti laivai ir juos eksploatuojančios bendrovės laikosi ISM kodekso A dalies reikalavimų.

6 straipsnis

Liudijimų išdavimas ir patikra

Išduodamos liudijimus ir vykdydamos patikrą valstybės narės laikosi ISM kodekso B dalies nuostatų.

7 straipsnis

Išimtis

1. Jei valstybė narė mano, kad praktikoje bendrovėms sudėtinga laikytis ISM kodekso A dalies 6, 7, 9, 11 ir 12 punktų tam tikrų laivų ar laivų kategorijų, plaukiojančių tik vidaus reisiais toje valstybėje narėje, atžvilgiu, ji gali visiškai ar iš dalies nukrypti nuo šių nuostatų taikydama priemones, užtikrinančias lygiavertį kodekso tikslų pasiekimą.

2. Jei valstybė narė mano, kad laivams ir bendrovėms, kuriems pagal 1 dalį buvo pritaikyta išimtis, sudėtinga taikyti 6 straipsnyje išdėstytus reikalavimus, ji gali nustatyti alternatyvias liudijimų išdavimo ir patikros procedūras.

3. Esant 1 dalyje ir, jei taikoma, 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, taikoma ši procedūra:

- atitinkama valstybė narė praneša Komisijai apie išimtį ir priemones, kurias ji ketina priimti;
- jei per šešis mėnesius nuo pranešimo 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nusprendžiama, kad siūloma išimtis nėra pagrįsta arba siūlomos priemonės nėra pakankamos, minėtoji valstybė narė arba pakeičia pasiūlytas nuostatas arba jų nepriima;

- valstybė narė paskelbia priimtas priemones su tiesiogine nuoroda į 1 dalį ir, jei taikoma, – 2 dalį.

4. Pritaikiusi išimtį pagal 1 dalį ir, jei taikoma, – 2 dalį, atitinkama valstybė narė išduoda liudijimą pagal II priedo B dalies 5 skirsnio antrąją pastraipą, nurodydama taikytinus veiklos apribojimus.

8 straipsnis

Liudijimų galiojimas, priėmimas ir pripažinimas

1. Atitikties dokumentas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo jo išdavimo dienos. Saugaus valdymo liudijimas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo jo išdavimo dienos.

2. Tais atvejais, kai atitikties dokumentas ir saugaus valdymo liudijimas atnaujinami, taikomos atitinkamos ISM kodekso B dalies nuostatos.

3. Valstybės narės priima kitos valstybės narės administracijos arba, tos administracijos vardu, pripažintos organizacijos išduotus atitikties dokumentus, laikinuosius atitikties dokumentus, saugaus valdymo liudijimus ir laikinuosius saugaus valdymo liudijimus.

4. Valstybės narės priima trečiųjų šalių administracijų arba tų administracijų vardu išduotus atitikties dokumentus, laikinuosius atitikties dokumentus, saugaus valdymo liudijimus ir laikinuosius saugaus valdymo liudijimus.

Tačiau, atitinkama (-os) valstybė (-ės) narė (-ės) tinkamais būdais patikrina, ar reguliarioms laivybos paslaugoms naudojamų laivų atitikties dokumentai, laikinieji atitikties dokumentai, saugaus valdymo liudijimai ir laikinieji saugaus valdymo liudijimai, išduoti trečiųjų šalių administracijų vardu, atitinka ISM kodeksą, arba patikra atliekama jos (jų) vardu, nebent dokumentus išdavė valstybės narės administracija arba pripažinta organizacija.

9 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

*10 straipsnis***Ataskaitos**

1. Valstybės narės kas dveji metai teikia Komisijai šio reglamento įgyvendinimo ataskaitas.
2. Komisija 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato pavyzdinę tokių ataskaitų formą.
3. Komisija, padedant Europos saugumo jūroje agentūrai, per šešis mėnesius nuo valstybių narių ataskaitų gavimo parengia suvestinį pranešimą apie šio reglamento įgyvendinimą, prirėikus nurodydama siūlomas priemones. Šis pranešimas teikiamas Europos Parlamentui ir Tarybai.

*11 straipsnis***Pakeitimai**

1. Pagal 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2099/2002, įsteigiančio Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetą (COSS) ir iš dalies keičiančio saugios laivybos ir teršimo iš laivų prevencijos reglamentus ⁽¹⁾, 5 straipsnį ISM kodekso pakeitimams šis reglamentas gali būti netaikomas.
2. II priedą galima iš dalies keisti 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

*12 straipsnis***Komitetas**

1. Komisijai padeda Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS), įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 2099/2002 3 straipsnį.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2006 m. vasario 15 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu
Pirmininkas
H. WINKLER

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis yra du mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

*13 straipsnis***Panaikinimas**

1. Reglamentas (EB) Nr. 3051/95 panaikinamas nuo 2006 m. kovo 24 d.
2. Iki 2006 m. kovo 24 d. išduoti laikinieji atitikties dokumentai, laikinieji saugaus valdymo liudijimai, atitikties dokumentai ir saugaus valdymo liudijimai galioja iki jų galiojimo pabaigos arba iki kito jų patvirtinimo.

*14 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Kroviniams ir keleiviniams laivams, kurie dar neprivalo laikytis ISM kodekso, šis reglamentas taikomas nuo 2008 m. kovo 24 d.

⁽¹⁾ OL L 324, 2002 11 29, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 415/2004 (OL L 68, 2004 3 6, p. 10).

I PRIEDAS

Tarptautinis saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksas (Tarptautinis saugaus valdymo (ISM) kodeksas)

A dalis. Įgyvendinimas

1. Bendrosios nuostatos
 - 1.1. Sąvokų apibrėžimai
 - 1.2. Tikslai
 - 1.3. Taikymas
 - 1.4. Saugaus valdymo sistemos (SVS) funkciniai reikalavimai
2. Saugos ir aplinkos apsaugos politika
3. Bendrovės atsakomybė ir įgaliojimai
4. Paskirtasis (-ieji) asmuo (asmenys)
5. Laivo kapitono atsakomybė ir įgaliojimai
6. Ištekiai ir personalas
7. Laivo eksploatavimo planų rengimas
8. Avarinė parengtis
9. Pranešimai apie neatitiktis, nelaimingus atsitikimus ir pavojingus įvykius bei jų analizė
10. Laivo ir įrangos techninė priežiūra
11. Dokumentai
12. Bendrovės patikra, peržiūra ir įvertinimas

B dalis. Liudijimų išdavimas ir patikra

13. Liudijimų išdavimas ir periodinė patikra
14. Laikinių liudijimų išdavimas
15. Patikra
16. Liudijimų formos

**TARPTAUTINIS SAUGAUS LAIVŲ EKSPLOATAVIMO IR TARŠOS PREVENCIJOS VALDYMO KODEKSAS
(TARPTAUTINIS SAUGAUS VALDYMO (ISM) KODEKSAS)**

A DALIS. ĮGYVENDINIMAS

1. Bendrosios nuostatos

1.1. Sąvokų apibrėžimai

Šio kodekso A ir B dalims taikomos šios sąvokos:

- 1.1.1. Tarptautinis saugaus valdymo (ISM) kodeksas – tai Asamblėjos priimtas Tarptautinis saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksas su galimais pakeitimais, kuriuos atlieka Organizacija.
- 1.1.2. Bendrovė – tai laivo savininkas arba kita organizacija ar asmuo, pavyzdžiui, valdytojas ar laivo be igulos frachtuotojas, kuris iš laivo savininko yra perėmęs atsakomybę už laivo eksploatavimą ir prisiimdamas šią atsakomybę sutiko perimti visas šiuo kodeksu nustatytas pareigas ir atsakomybę.
- 1.1.3. Administracija – tai valstybės, su kurios vėliava laivui suteikta teisė plaukioti, Vyriausybė.
- 1.1.4. Saugaus valdymo sistema – tai struktūriškai apibrėžta ir dokumentais įforminta sistema, leidžianti bendrovės personalui veiksmingai įgyvendinti bendrovės saugos ir aplinkos apsaugos politiką.
- 1.1.5. Atitiktis dokumentas – tai dokumentas, išduotas bendrovei, kuri atitinka šio kodekso reikalavimus.
- 1.1.6. Saugaus valdymo liudijimas – tai laivui išduotas dokumentas, kuriuo pažymima, kad bendrovė ir jos laivo vadovybė veikia pagal patvirtintą saugaus valdymo sistemą.
- 1.1.7. Objektivyūs įrodymai – tai su sauga arba kurio nors saugaus valdymo sistemos elemento būkle ir įgyvendinimu susijusi kiekybinė ar kokybinė informacija, įrašai arba pareiškimai apie faktus, kurie yra pagrįsti stebėjimais, matavimais ar bandymais ir kuriuos galima patikrinti.
- 1.1.8. Pastebėjimas – tai pareiškimas apie faktą, parengtas atliekant saugaus valdymo auditą ir pagrįstas objektyviais įrodymais.
- 1.1.9. Neatitiktis – tai nustatyta padėtis, kai objektyviais įrodymais patvirtinamas konkretaus reikalavimo nevykdymas.
- 1.1.10. Esminė neatitiktis – tai pažeidimas, kurį galima nustatyti ir kuris kelia rimtą grėsmę personalo ar laivo saugai arba rimtą pavojų aplinkai, dėl kurio reikia imtis neatidėliotinų korekcinų veiksmy, taip pat – nepakankamai veiksmingas ir sistemingas šio kodekso reikalavimų įgyvendinimas.
- 1.1.11. Sukakties data – tai kiekvienų metų mėnuo ir diena, kuri sutampa su atitinkamo dokumento arba liudijimo galiojimo pabaigos data.
- 1.1.12. Konvencija – tai 1974 m. Tarptautinė konvencija dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje, su pakeitimais.

1.2. Tikslai

- 1.2.1. Šio kodekso tikslai – užtikrinti saugą jūroje, apsaugoti žmones nuo sužeidimų ar užkirsti kelią gyvybės praradimui, užtikrinti, kad būtų vengiama žalos aplinkai, visų pirma jūros aplinkai, ir turtui.
- 1.2.2. Bendrovės saugaus valdymo tikslai, *inter alia*, turėtų būti tokie:
 - 1.2.2.1. saugiai eksploatuoti laivus ir sukurti saugią darbo aplinką;
 - 1.2.2.2. nustatyti apsaugos priemones nuo visos žinomos rizikos; ir
 - 1.2.2.3. nuolatos tobulinti krante ir laive dirbančio personalo saugaus valdymo įgūdžius, įskaitant pasirengimą avarinėms situacijoms, susijusioms su sauga ir aplinkos apsauga.
- 1.2.3. Saugaus valdymo sistema turėtų užtikrinti, kad:
 - 1.2.3.1. būtų laikomasi privalomų taisyklių ir reglamentų; ir
 - 1.2.3.2. būtų atsižvelgiama į Organizacijos, administracijų, klasifikacinių bendrijų ir laivybos pramonės organizacijų rekomenduojamus taikytinus kodeksus, gaires ir standartus.

1.3. Taikymas

Šio kodekso reikalavimai gali būti taikomi visiems laivams.

1.4. Saugaus valdymo sistemos (SVS) funkciniai reikalavimai

Kiekviena bendrovė turi sukurti, įdiegti ir prižiūrėti Saugaus valdymo sistemą (SVS), apimančią tokius funkcinius reikalavimus:

- 1.4.1. saugos ir aplinkos apsaugos politiką;
- 1.4.2. nurodymus ir tvarką, kad būtų užtikrintas saugus laivų eksploatavimas ir aplinkos apsauga pagal atitinkamus tarptautinius ir laivo vėliavos valstybės teisės aktus;
- 1.4.3. apibrėžtus krante ir laivuose dirbančio personalo įgaliojimus bei ryšio tarp personalo narių palaikymo būdus;
- 1.4.4. pranešimo apie avarijas ir šio kodekso nuostatų nesilaikymo atvejus tvarką;
- 1.4.5. pasirengimo avarinėms situacijoms ir reagavimo į jas tvarką; ir
- 1.4.6. vidaus audito ir valdymo peržiūrų tvarką.

2. Saugos ir aplinkos apsaugos politika

- 2.1. Bendrovė turėtų suformuoti saugos ir aplinkos apsaugos politiką, paaiškinančią, kaip bus pasiekti 1.2 dalyje nurodyti tikslai.
- 2.2. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad ši politika būtų įgyvendinama bei palaikoma visais organizacijos lygiais tiek laivuose, tiek krante.

3. **Bendrovės atsakomybė ir įgaliojimai**

- 3.1. Jei už laivo eksploatavimą atsakingas subjektas ir laivo savininkas nėra tas pats asmuo, savininkas administracijai privalo pranešti pilną tokio subjekto pavadinimą ir rekvizitus.
- 3.2. Bendrovė turėtų apibrėžti ir dokumentais įforminti atsakomybę, įgaliojimus ir tarpusavio santykius viso personalo, kuris administruoja, atlieka ir tikrina su sauga ir taršos prevencija susijusį bei joms įtakos turintį darbą.
- 3.3. Bendrovė yra atsakinga už pakankamų išteklių ir krante esančios paramos užtikrinimą, kad paskirtasis asmuo arba asmenys galėtų atlikti savo pareigas.

4. **Paskirtasis (-ieji) asmuo (asmenys)**

Kiekviena bendrovė, siekdama užtikrinti saugų kiekvieno laivo eksploatavimą ir palaikyti ryšį tarp bendrovės ir laive esančių asmenų, prirėikus turėtų paskirti asmenį arba asmenis krante, palaikančius tiesioginius ryšius su aukščiausia vadovybe. Paskirtajam asmeniui ar asmenims turėtų būti suteikta atsakomybė ir įgaliojimai stebėti visų laivų eksploatavimo saugos ir taršos prevencijos aspektus ir užtikrinti tinkamą reikiamų išteklių bei krante esančios paramos naudojimą.

5. **Laivo kapitono atsakomybė ir įgaliojimai**

- 5.1. Bendrovė turėtų aiškiai apibrėžti ir dokumentais įforminti laivo kapitono atsakomybę už tai, kad:
 - 5.1.1. būtų įgyvendinama bendrovės saugos ir aplinkos apsaugos politika;
 - 5.1.2. įgulos nariai būtų skatinami tos politikos laikytis;
 - 5.1.3. tinkami įsakymai bei nurodymai būtų duodami aiškiai ir paprastai;
 - 5.1.4. būtų tikrinama, ar laikomasi konkrečių reikalavimų; ir
 - 5.1.5. būtų peržiūrima saugaus valdymo sistema ir apie jos trūkumus pranešama krante esančiai vadovybei.
- 5.2. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad laive veikiančioje saugaus valdymo sistemoje būtų aiškiai nurodyti kapitono įgaliojimai. Bendrovė saugaus valdymo sistemoje turėtų nustatyti, kad kapitonas turi viršesnius įgaliojimus ir atsakomybę priimti sprendimus dėl saugos ir taršos prevencijos bei prašyti bendrovės pagalbos, jei jos prireiktų.

6. **Ištekliai ir personalas**

- 6.1. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad laivo kapitonas:
 - 6.1.1. turėtų vadovavimui tinkamą kvalifikaciją;
 - 6.1.2. būtų išsamiai susipažinęs su bendrovės saugaus valdymo sistema; ir
 - 6.1.3. gautų būtiną paramą, kad galėtų saugiai eiti savo pareigas.
- 6.2. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad kiekvieno laivo įgula būtų sukomplektuota iš kvalifikuotų, atestuoatų ir medicininio požiūriu tinkamų jūrininkų, laikantis nacionalinių ir tarptautinių reikalavimų.

- 6.3. Bendrovė turėtų nustatyti tvarką, užtikrinančią, kad nauji personalo nariai ir į naujas pareigas, susijusias su sauga ir aplinkos apsauga, paskirti personalo nariai būtų deramai supažindinti su savo pareigomis.

Nurodymai, kuriuos būtina pateikti prieš išplaukiant turėtų būti nustatyti, dokumentais įforminti ir duoti.

- 6.4. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad visas personalas, dalyvaujantis bendrovės saugaus valdymo sistemoje, tinkamai suprastų atitinkamas taisykles, reglamentus, kodeksus ir gaires.
- 6.5. Bendrovė turėtų nustatyti ir palaikyti tvarką, pagal kurią būtų nustatoma, kokio mokymo gali prireikti, siekiant užtikrinti saugaus valdymo sistemos veikimą, ir užtikrinti, kad tokiuose mokymuose dalyvautų visas atitinkamas personalas.
- 6.6. Bendrovė turėtų nustatyti tvarką, pagal kurią laivo personalas reikiamą informaciją, susijusią su saugaus valdymo sistema, gautų darbo kalba arba kalbomis, kurias jo nariai supranta.
- 6.7. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad laivo personalas, vykdydamas su saugaus valdymo sistema susijusias savo pareigas, gebėtų veiksmingai keisti informacija.

7. **Laivo eksploatavimo planų rengimas**

Bendrovė turėtų nustatyti planų ir nurodymų, o prireikus ir kontrolinių sąrašų rengimo tvarką pagrindinėms laivo eksploatavimo operacijoms, susijusioms su laivo sauga ir taršos prevencija. Su šia veikla susijusios užduotys turėtų būti apibrėžtos ir paskirtos kvalifikuotam personalui.

8. **Avarinė parengtis**

- 8.1. Bendrovė turėtų nustatyti laive galinčių susidaryti avarinių situacijų nustatymo, apibūdinimo ir reagavimo į jas tvarką.
- 8.2. Bendrovė turėtų nustatyti treniruočių ir pratybų programas, skirtas pasirengti veiksams iškilus avarinei situacijai.
- 8.3. Saugaus valdymo sistemoje turėtų būti numatytos priemonės, užtikrinančios, kad bendrovės struktūra bet kuriuo metu galėtų reaguoti į pavojus, nelaimingus atsitikimus ir avarijas, į kuriuos gali pakliūti jos laivai.

9. **Pranešimai apie neatitiktis, nelaimingus atsitikimus bei pavojingus įvykius ir jų analizė**

- 9.1. Saugaus valdymo sistemoje turėtų būti nustatyta tvarka, užtikrinanti, kad neatitiktys, nelaimingi atsitikimai bei pavojingi įvykiai būtų pranešti bendrovei ir ištirti bei išanalizuoti, siekiant pagerinti saugą ir taršos prevenciją.
- 9.2. Bendrovė turėtų nustatyti korekcinių veikslių įgyvendinimo tvarką.

10. **Laivo ir įrangos techninė priežiūra**

- 10.1. Bendrovė turėtų nustatyti tvarką, užtikrinančią, kad laivo techninė priežiūra būtų atliekama laikantis atitinkamų taisyklių ir reglamentų nuostatų bei papildomų reikalavimų, kuriuos gali nustatyti bendrovė.
- 10.2. Laikydamosi šių reikalavimų, bendrovė turėtų užtikrinti, kad:
- 10.2.1. patikrinimai būtų atliekami pakankamai dažnai;
- 10.2.2. apie visas neatitiktis būtų pranešama nurodant jų galimą priežastį, jeigu ji yra žinoma;

10.2.3. būtų imamasi tinkamų korekcinų veiksmų; ir

10.2.4. šie veiksmai būtų registruojami.

10.3. Bendrovė saugaus valdymo sistemoje turėtų nustatyti tvarką, pagal kurią būtų nustatoma, dėl kokios įrangos ir techninių sistemų staigus gedimo gali susidaryti pavojingos situacijos. Saugaus valdymo sistemoje turėtų būti numatytos konkrečios priemonės, skirtos tokios įrangos ar sistemų patikimumui didinti. Šios priemonės turėtų apimti reguliarius atsarginių įrenginių bei įrangos arba techninių sistemų, kurios nėra nuolat naudojamos, bandymus.

10.4. Patikrinimai, paminėti 10.2 punkte, ir 10.3 punkte nurodytos priemonės turėtų būti įtraukti į laivo eksploataavimo priežiūrą (einamąją apžiūrą).

11. Dokumentai

11.1. Bendrovė turėtų nustatyti ir palaikyti visų su saugaus valdymo sistema susijusių dokumentų ir duomenų kontrolės tvarką.

11.2. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad:

12.2.1. galiojantys dokumentai būtų prieinami visose atitinkamose vietose;

12.2.2. dokumentų pakeitimus peržiūrėtų ir patvirtintų įgaliotas personalas; ir

11.2.3. nebegaliojantys dokumentai būtų nedelsiant pašalinami.

11.3. Dokumentai, naudojami aprašyti ir įgyvendinti saugaus valdymo sistemą, gali būti vadinami „saugaus valdymo vadovu“. Dokumentai turėtų būti saugomi tokia forma, kokia, bendrovės nuomone, yra veiksmingiausia. Kiekviename laive turėtų būti visi su tuo laivu susiję dokumentai.

12. Bendrovės patikra, peržiūra ir įvertinimas

12.1. Bendrovė turėtų atlikti saugos vidaus auditą, kad patikrintų, ar saugos bei taršos prevencijos veikla atitinka saugaus valdymo sistemą.

12.2. Bendrovė turėtų periodiškai įvertinti veiksmingumą ir, kai reikia, bendrovės nustatyta tvarka peržiūrėti saugaus valdymo sistemą.

12.3. Auditas ir galimi korekciniai veiksmai turėtų būti atliekami laikantis dokumentais įformintos tvarkos.

12.4. Auditą atliekantis personalas turėtų būti nesusięjęs su audituojamomis sritimis, nebent tai būtų neįmanoma dėl bendrovės dydžio ir pobūdžio.

12.5. Audito ir peržiūros rezultatai turėtų būti pateikiami visam personalui, einančiam pareigas atitinkamoje srityje.

12.6. Už atitinkamą sritį atsakingas vadovaujantis personalas turėtų laiku imtis korekcinų veiksmų nustatytiems trūkumams ištaisyti.

B DALIS. LIUDIJIMŲ IŠDAVIMAS IR PATIKRA

13. Liudijimų išdavimas ir periodinė patikra

- 13.1. Laivą turėtų eksploatuoti bendrovė, kuriai pagal 14.1 punktą išduotas tam laivui taikomas atitikties dokumentas arba laikinasis atitikties dokumentas.
- 13.2. Atitikties dokumentą šio kodekso reikalavimus atitinkančiai bendrovei administracijos nurodytam laikotarpiui, kuris neturėtų būti ilgesnis kaip penkeri metai, turėtų išduoti administracija, administracijos pripažinta organizacija arba, administracijos prašymu, kita Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė. Toks dokumentas turėtų būti laikomas įrodymu, kad bendrovė sugeba laikytis šio kodekso reikalavimų.
- 13.3. Atitikties dokumentas galioja tik jame aiškiai nurodytiems laivų tipams. Pastarieji turėtų būti nurodomi pagal tuos laivų tipus, kuriais remiantis buvo atlikta pirminė patikra. Kiti laivų tipai turėtų būti įrašomi tik patikrinus bendrovės gebėjimą laikytis tokių tipų laivams taikomų šio kodekso reikalavimų. Aptariamieji laivų tipai yra nurodyti Konvencijos IX/1 taisyklėje.
- 13.4. Atitikties dokumento galiojimą per tris mėnesius iki sukakties datos arba per tris mėnesius po jos kasmet turėtų patikrinti administracija, administracijos pripažinta organizacija arba, administracijos prašymu, kita Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė.
- 13.5. Administracija arba, jos prašymu, dokumentą išdavusi Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė turėtų panaikinti atitikties dokumentą, kai neprašoma atlikti 13.4 punkte nurodytos patikros arba įrodoma, kad yra esminių šio kodekso neatitiktį.
- 13.5.1. Jei panaikinamas atitikties dokumentas, turėtų būti panaikinami visi susiję saugaus valdymo liudijimai ir (arba) laikinieji saugaus valdymo liudijimai.
- 13.6. Atitikties dokumento kopija turėtų būti laikoma laive, kad laivo kapitonas prirėkus galėtų pateikti ją administracijai ar administracijos pripažintai organizacijai patikrinti arba Konvencijos IX/6.2 taisyklėje nurodytai kontrolei atlikti. Nereikalaujama, kad dokumento kopija būtų autentiška ar patvirtinta.
- 13.7. Saugaus valdymo liudijimą laivui turėtų išduoti administracija, administracijos pripažinta organizacija arba, administracijos prašymu, kita Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui. Saugaus valdymo liudijimas turėtų būti išduodamas patikrinus, ar bendrovė ir jos laivo vadovybė veikia pagal patvirtintą saugaus valdymo sistemą. Toks liudijimas turėtų būti laikomas įrodymu, kad laivas atitinka šio kodekso reikalavimus.
- 13.8. Administracija, administracijos pripažinta organizacija arba, administracijos prašymu, kita Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė turėtų atlikti bent vieną tarpinę saugaus valdymo liudijimo galiojimo patikrą. Jeigu numatoma atlikti tik vieną tarpinę patikrą, o saugaus valdymo liudijimas galioja penkerius metus, ši patikra turėtų būti atliekama tarp antrosios ir trečiosios saugaus valdymo liudijimo sukakties datų.
- 13.9. Be 13.5.1 punkto reikalavimų, administracija arba, administracijos prašymu, jį išdavusi Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė, turėtų panaikinti saugaus valdymo liudijimą, kai neprašoma atlikti 13.8 punkte nurodytos tarpinės patikros arba įrodoma, kad yra esminių šio kodekso neatitiktį.
- 13.10. Nepaisant 13.2 ir 13.7 punktų reikalavimų, užbaigus pakartotinę patikrą per tris mėnesius iki galiojančio atitikties dokumento arba saugaus valdymo liudijimo galiojimo pabaigos, naujas atitikties dokumentas arba saugaus valdymo liudijimas turėtų įsigalioti nuo pakartotinės patikros užbaigimo datos ir galioti ne ilgiau kaip penkerius metus nuo esamo atitikties dokumento arba saugaus valdymo liudijimo galiojimo pabaigos.

13.11. Kai pakartotinė patikra užbaigiama likus daugiau nei trimis mėnesiams iki esamo atitikties dokumento arba saugaus valdymo liudijimo galiojimo pabaigos, naujas atitikties dokumentas arba naujas saugaus valdymo liudijimas turėtų įsigalioti nuo pakartotinės patikros užbaigimo datos ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui.

14. **Laikinių liudijimų išdavimas**

14.1. Siekiant palengvinti pradinį šio kodekso įgyvendinimą, gali būti išduodamas laikinasis atitikties dokumentas, kai:

- 1) bendrovė yra naujai įsteigta; arba
- 2) į esamą atitikties dokumentą reikia įrašyti naujus laivų tipus, patikrinus, ar bendrovė turi saugaus valdymo sistemą, kuri atitinka šio kodekso 1.2.3 punkto tikslus, jei bendrovė įrodo, kad yra suplanavusi įdiegti visus šio kodekso reikalavimus atitinkančią saugaus valdymo sistemą per laikinojo atitikties dokumento galiojimo laikotarpį. Tokį laikinąjį atitikties dokumentą ne ilgesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui turėtų išduoti administracija arba administracijos pripažinta organizacija ar, administracijos prašymu, kita Susitariančioji Vyriausybė. Laikinojo atitikties dokumento kopija turėtų būti saugoma laive, kad laivo kapitonas prirėkus galėtų ją pateikti administracijai arba administracijos pripažintai organizacijai patikrinti arba Konvencijos IX/6.2 taisyklėje nurodytai kontrolei atlikti. Nereikalaujama, kad dokumento kopija būtų autentiška arba patvirtinta.

14.2. Laikinas saugaus valdymo liudijimas gali būti išduodamas:

- 1) naujiems laivams pristatymo metu;
- 2) kai bendrovė prisiima atsakomybę už naujo bendrovei laivo eksploataciją; arba
- 3) kai laivas pakeičia vėliavą.

Tokį laikinąjį saugaus valdymo liudijimą ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui išduoda administracija arba administracijos pripažinta organizacija ar, administracijos prašymu, kita Susitariančioji Vyriausybė.

14.3. Administracija arba, administracijos prašymu, kita Susitariančioji Vyriausybė tam tikrais atvejais gali pratęsti laikinojo saugaus valdymo liudijimo galiojimą kitam ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui nuo galiojimo pabaigos.

14.4. Laikinas saugaus valdymo liudijimas gali būti išduotas patikrinus, ar:

- 1) atitikties dokumentas arba laikinasis atitikties dokumentas yra taikomas atitinkamam laivui;
- 2) saugaus valdymo sistemos, kurią atitinkamam laivui parūpinto bendrovė, pagrindiniai sudėtiniai elementai atitinka šio kodekso reikalavimus ir ši sistema buvo įvertinta atliekant auditą dėl atitikties dokumento išdavimo arba įrodyta, kad sistema atitinka laikinojo atitikties dokumento išdavimo sąlygas;
- 3) bendrovė suplanavusi per tris mėnesius atlikti laivo auditą;
- 4) laivo kapitonas ir kapitono padėjėjai yra susipažinę su saugaus valdymo sistema ir suplanuota jos įgyvendinimo tvarka;
- 5) prieš išplaukimą duoti esminiais laikomi nurodymai; ir
- 6) reikiama informacija apie saugaus valdymo sistemą, pateikta darbo kalba ar kalbomis, kurią (-as) supranta laivo personalas.

15. Patikra

- 15.1. Visa pagal šio kodekso nuostatas privaloma patikra turėtų būti atlikta administracijai priimtina tvarka, atsižvelgiant į Organizacijos parengtas gaires ⁽¹⁾.

16. Liudijimų formos

- 16.1. Atitikties dokumentas, saugaus valdymo liudijimas, laikinasis atitikties dokumentas ir laikinasis saugaus valdymo liudijimas turėtų būti parengti pagal pavyzdines formas, pateiktas šio kodekso priedėlyje. Jeigu vartojama kalba nėra nei anglų, nei prancūzų, tekste turėtų būti vertimas į vieną iš šių kalbų.
- 16.2. Be 13.3 punkto reikalavimų, atitikties dokumente ir laikinajame atitikties dokumente nurodytiems laivų tipams gali būti taikomi saugaus valdymo sistemoje nurodyti laivų eksploatacijos apribojimai.

⁽¹⁾ Nuoroda daroma į peržiūrėtą Tarptautinio saugaus valdymo (ISM) kodekso įgyvendinimo gaires administracijoms, kurias Organizacija priėmė Rezoliucija A.913 (22).

Priedėlis

Atitikties dokumento, saugaus valdymo liudijimo, laikinojo atitikties dokumento ir laikinojo saugaus valdymo liudijimo formos

ATITIKTIES DOKUMENTAS

(Herbinis antspaudas)/(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal

1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais nuostatas

pagal Vyriausybės įgaliojimą

(valstybės pavadinimas)

.....

(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

.....

.....

(žr. ISM kodekso 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD buvo atliktas bendrovės saugaus valdymo sistemos auditas ir kad ši sistema atitinka Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) reikalavimus, ją taikant toliau išvardytiems laivų tipams (išbraukti, kas nereikalinga):

Keleivinis laivas

Greitaeigis keleivinis laivas

Greitaeigis krovininis laivas

Balkeris

Naftos tanklaivis

Cheminių medžiagų tanklaivis

Dujovežis

Mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje

Kitas krovininis laivas

Šis atitiktis dokumentas galioja iki, jei jis tikrinamas periodiškai.

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

.....

(Dokumentą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

Liudijimas Nr.

METINĖS PATIKROS PATVIRTINIMAS

PATVIRTINAMA, KAD atliekant periodinę patikrą pagal Konvencijos IX/6.1 taisyklę ir ISM kodekso 13.4 punktą nustatyta, kad saugaus valdymo sistema atitinka ISM kodekso reikalavimus.

1-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

2-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

3-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

4-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

SAUGAUS VALDYMO LIUDIJIMAS

(Herbinis antspaudas)/(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal

1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais nuostatas

pagal Vyriausybės įgaliojimą

(valstybės pavadinimas)

.....

(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Laivo pavadinimas:

Skiriamasis numeris ar raidės:

Registracijos uostas:

Laivo tipas (*):

Bendrasis tonažas:

TJO numeris:

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

(žr. ISM kodekso 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD buvo atliktas bendrovės saugaus valdymo sistemos auditas ir kad ši sistema atitinka Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) reikalavimus, patikrinus, ar bendrovei išduotą atitikties dokumentą galima taikyti šio tipo laivui.

(*) Nurodyti vieną iš šių laivų tipų: keleivinis laivas; greitaeigis keleivinis laivas; greitaeigis krovininis laivas; balkeris; naftos tanklaivis; cheminių medžiagų tanklaivis; dujovežis; mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje; kitas krovininis laivas.

Šis saugaus valdymo liudijimas galioja iki, jei jis tikrinamas periodiškai ir jei galioja atitiktis dokumentas.

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Liudijimą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

Liudijimas Nr.

TARPINĖS IR PAPILDOMOS (JEI REIKALAUJAMA) PATIKROS PATVIRTINIMAS

PATVIRTINAMA, KAD atliekant periodinę patikrą pagal Konvencijos IX/6.1 taisyklę ir ISM kodekso 13.8 punktą nustatyta, kad saugaus valdymo sistema atitinka ISM kodekso reikalavimus.

TARPINĖ PATIKRA (turi būti užbaigta tarp antrosios ir trečiosios sukakčių datų) Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (*) Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (*) Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (*) Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

(*) Jei taikytina. Daroma nuoroda į Tarptautinio saugaus valdymo (ISM) kodekso įgyvendinimo gairių administracijoms (Rezoliucija A.913 (22)) 3.4.1 punktą.

LAIKINASIS ATITIKTIES DOKUMENTAS

(Herbinis antspaudas)/(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal

1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais nuostatas

pagal Vyriausybės įgaliojimą

(valstybės pavadinimas)

.....

(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

(žr. ISM kodekso 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD bendrovės saugaus valdymo sistema pripažinta atitinkanti Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) 1.2.3 punkto tikslus, ją taikant toliau išvardytam (-iems) laivų tipui (-ams) (išbraukti, kas nereikalinga):

Keleivinis laivas

Greitaeigis keleivinis laivas

Greitaeigis krovininis laivas

Balkeris

Naftos tanklavis

Cheminių medžiagų tanklavis

Dujovežis

Mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje

Kitas krovininis laivas

Šis laikinasis atitikties dokumentas galioja iki:

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Dokumentą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

LAIKINIS SAUGAUS VALDYMO LIUDIJIMAS

(Herbinis antspaudas)/(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal

1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE

su pakeitimais nuostatas

pagal Vyriausybės įgaliojimą
(valstybės pavadinimas).....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Laivo pavadinimas:

Skiriamasis numeris arba raidės:

Registracijos uostas:

Laivo tipas (*):

Bendrasis tonažas:

TJO numeris:

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

.....

(žr. ISM kodekso 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD laikomasi ISM kodekso 14.4 punkto reikalavimų ir kad bendrovės atitikties dokumentas/
laikinasis atitikties dokumentas (**) yra taikomas šiam laivui.

Šis laikinasis saugaus valdymo liudijimas galioja iki

jeigu galioja atitikties dokumentas/laikinasis atitikties dokumentas (**).

(*) Nurodyti vieną iš šių laivų tipų: keleivinis laivas; greitaeigis keleivinis laivas; greitaeigis krovininis laivas; balkeris; naftos tanklaivis; cheminių medžiagų tanklaivis; dujovežis; mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje; kitas krovininis laivas.

(**) Išbraukti, kas nereikalinga.

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Liudijimą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

Liudijimas Nr.

Šio laikinojo saugaus valdymo liudijimo galiojimas pratęsiamas iki:

Pratęsimo data:

(Galiojimą pratęsusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

II PRIEDAS

NUOSTATOS ADMINISTRACIJOMS DĖL TARPTAUTINIO SAUGAUS VALDYMO (ISM) KODEKSO ĮGYVENDINIMO

A dalis. Bendrosios nuostatos

B dalis. Liudijimų išdavimas ir standartai

2. Liudijimų išdavimo procesas
3. Valdymo standartas
4. Kompetencijos standartai
5. Atitikties dokumento ir saugaus valdymo liudijimo formos

A DALIS. BENDROSIOS NUOSTATOS

- 1.1. Tikrindamos laivus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir išduodamos jiems liudijimus pagal ISM kodekso nuostatas, valstybės narės laikosi šios antraštinės dalies B dalyje nustatytų reikalavimų ir standartų.
- 1.2. Valstybės narės taip pat deramai atsižvelgia į Patikslintų Tarptautinio saugaus valdymo (ISM) kodekso įgyvendinimo gairių administracijoms, kurias TJO priėmė 2001 m. lapkričio 29 d. Rezoliucija A.913 (22), nuostatas, jei jų neapima šios antraštinės dalies B dalis.

B DALIS. LIUDIJIMŲ IŠDAVIMAS IR STANDARTAI

2. Liudijimų išdavimo procesas

- 2.1. Atitikties dokumentas bendrovei ir saugaus valdymo liudijimas kiekvienam laivui išduodami atsižvelgiant į toliau išdėstytas nuostatas.
- 2.2. Liudijimų išdavimo procesą paprastai sudaro šios dalys:
 1. pirminė patikra;
 2. metinė arba tarpinė patikra;
 3. pakartotinė patikra; ir
 4. papildoma patikra.

Šios patikros atliekamos bendrovei pateikus prašymą administracijai arba pripažintai organizacijai, kai ši veikia administracijos vardu.

- 2.3. Tikrinant atliekamas ir saugaus valdymo auditas.
- 2.4. Atlikti auditą paskiriami vyriausiasis auditorius ir, jei tinkama, auditorių grupė.
- 2.5. Paskirtas vyriausiasis auditorius palaiko ryšį su bendrove ir parengia audito planą.
- 2.6. Audito ataskaita parengiama prižiūrint vyriausiajam auditoriui, kuris yra atsakingas už jos tikslumą ir išsamumą.
- 2.7. Audito ataskaitoje pateikiami audito planas, audito grupės narių sąrašas, datos bei bendrovės identifikavimo duomenys, įrašai apie pastebėjimus ir neatitiktis bei pastabos dėl saugaus valdymo sistemos veiksmingumo siekiant konkrečių tikslų.

3. Valdymo standartas

- 3.1. Auditoriai arba audito grupė, vadovaujantys patikrai nustatant, ar laikomasi ISM kodekso reikalavimų, turi būti kompetentingi:
 1. užtikrinant, kad laikomasi taisyklių ir nuostatų, įskaitant jūrinių atestavimą, kurie taikomi kiekvienam bendrovės eksploatuojamų laivų tipui;
 2. su jūrinių atestatų patvirtinimu, patikrinimu ir išdavimu susijusioje veikloje;
 3. įgaliojimų, į kuriuos reikia atsižvelgti pagal saugaus valdymo sistemą, kaip nustatyta ISM kodekse, srityje; ir
 4. praktinio laivo eksploatavimo srityje.
- 3.2. Atliekant patikrą dėl ISM kodekso nuostatų laikymosi, užtikrinamas nepriklausomumas tarp konsultavimo paslaugas teikiančio ir liudijimų išdavimo procedūroje dalyvaujančio personalo.

4. Kompetencijos standartai

- 4.1. Esminė patikrinimui atlikti reikalinga kompetencija
 - 4.1.1. Personalas, kuris dalyvauja patikroje nustatant, ar laikomasi ISM kodekso reikalavimų, atitinka būtiniausias inspektoriams taikomus reikalavimus, nustatytus Direktyvos 95/21/EB VII priedo 2 skirsnyje.
 - 4.1.2. Siekiant, kad personalo nariai būtų kompetentingi ir turėtų tinkamus įgūdžius, kurie reikalingi atliekant patikrą dėl ISM kodekso reikalavimų laikymosi, jiems organizuojami mokymai, visų pirma susiję su:
 - a) ISM kodekso išmanymu ir supratimu;
 - b) privalomomis taisyklėmis ir nuostatomis;
 - c) įgaliojimais, į kuriuos bendrovės turi atsižvelgti pagal ISM kodeksą;
 - d) tyrimo, apklausos, įvertinimo ir ataskaitų pateikimo vertinimo metodais;
 - e) saugaus valdymo techniniais ir eksploatavimo aspektais;
 - f) laivininkystės ir laivo eksploatavimo pagrindais; ir

g) dalyvavimu bent viename su laivyba susijusios valdymo sistemos audite.

4.2. Pirminei ir pakartotinei patikrai atlikti reikalinga kompetencija

4.2.1. Siekiant išsamiai įvertinti, ar bendrovė arba kiekvieno tipo laivas atitinka ISM kodekso reikalavimus, be pirmiau nurodytos esminės kompetencijos, atitikties dokumento ir saugaus valdymo liudijimo išdavimo pirminę arba pakartotinę patikrą turintis atlikti personalas turi būti kompetentingas:

- a) nustatyti, ar saugaus valdymo sistemos (SVS) sudėtinės dalys atitinka ISM kodeksą, ar ne;
- b) nustatyti bendrovės arba kiekvieno tipo laivo SVS veiksmingumą siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi taisyklių ir nuostatų, kaip nurodyta teisės aktais nustatytų ir klasifikacinių patikrinimų dokumentuose;
- c) įvertinti SVS veiksmingumą siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi kitų taisyklių ir nuostatų, kurių neapima teisės aktais nustatyti ir klasifikaciniai patikrinimai, bei patikrinti, ar laikomasi šių taisyklių ir nuostatų; ir
- d) įvertinti, ar atsižvelgta į TJO, administracijų, klasifikavimo įstaigų ir laivybos pramonės organizacijų rekomenduotą saugią praktiką.

4.2.2. Tokią kompetenciją gali turėti grupė, kurios nariai kartu turi visą reikalingą kompetenciją.

5. Atitikties dokumentų ir saugaus valdymo liudijimų formos

Kai laivai eksploatuojami tik vienoje valstybėje narėje, valstybės narės naudoja prie ISM kodekso pridėtas formas arba toliau pateiktas atitikties dokumento, saugaus valdymo liudijimo, laikinojo atitikties dokumento ir laikinojo saugaus valdymo liudijimo formas.

Tuo atveju, kai taikoma išimtis pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį ir, jei taikoma, 2 dalį, išduotas liudijimas skiriasi nuo pirmiau nurodyto liudijimo ir jame aiškiai nurodoma, kad buvo suteikta išimtis pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį ir, jei taikoma, 2 dalį bei nurodomi taikytini veiklos apribojimai.

ATITIKTIES DOKUMENTAS

(Herbinis antspaudas)/(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal (1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais ir) (*) Reglamento (EB) Nr. 336/2006 dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje nuostatas

pagal Vyriausybės įgaliojimą

(Valstybės pavadinimas)

.....

(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

(žr. Reglamento (EB) Nr. 336/2006 I priedo A dalies 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD buvo atliktas bendrovės saugaus valdymo sistemos auditas ir kad ši sistema atitinka Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) reikalavimus toliau išvardytiems laivų tipams (išbraukti, kas nereikalinga):

Keleivinis laivas

Greitaeigis keleivinis laivas

Greitaeigis krovininis laivas

Balkeris

Naftos tanklaivis

Cheminių medžiagų tanklaivis

Dujovežis

Mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje

Kitas krovininis laivas

Ro-ro keleivinis keltas

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

Šis atitikties dokumentas galioja iki, jei jis tikrinamas periodiškai.

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Dokumentą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

Liudijimas Nr.

METINĖS PATIKROS PATVIRTINIMAS

PATVIRTINAMA, KAD atlikus periodinę patikrą pagal (Konvencijos IX/6.1 taisyklę ir ISM kodekso 13.4 punktą ir) (*) Reglamento (EB) Nr. 336/2006 dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje 6 straipsnį nustatyta, kad saugaus valdymo sistema atitinka ISM kodekso reikalavimus.

1-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

2-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

3-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

4-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

SAUGAUS VALDYMO LIUDIJIMAS

(Herbinis antspaudas)/(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal (1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais ir) (*) Reglamento (EB) Nr. 336/2006 dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje nuostatas

pagal Vyriausybės įgaliojimą

(valstybės pavadinimas)

.....

(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Laivo pavadinimas:

Skiriamasis numeris arba raidės:

Registracijos uostas:

Laivo tipas (**)

Bendrasis tonažas:

TJO numeris:

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

(žr. Reglamento (EB) Nr. 336/2006 I priedo A dalies 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD buvo atliktas bendrovės saugaus valdymo sistemos auditas ir kad ši sistema atitinka Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) reikalavimus, patikrinus, ar bendrovei išduotas atitiktis dokumentas taikomas šiam laivo tipui.

Šis saugaus valdymo liudijimas galioja iki jei patikros atliekamos periodiškai ir jei galioja atitiktis dokumentas.

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Liudijimą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba tam tikrais atvejais spaudas)

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

(**) Nurodyti vieną iš šių laivų tipų: keleivinis laivas; keleivinis greitaeigis laivas; krovininis greitaeigis laivas; balkeris; naftos tanklaivis; cheminių medžiagų tanklaivis; dujovežis; mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje; kitas krovininis laivas; ro-ro keleivinis keltas.

Liudijimas Nr.

TARPINĖS IR PAPILDOMOS (JEI REIKALAUJAMA) PATIKROS PATVIRTINIMAS

PATVIRTINAMA, KAD atlikus periodinę patikrą pagal (Konvencijos IX/6.1 taisyklę ir ISM kodekso 13.8 punktą ir) (*) Reglamento (EB) Nr. 336/2006 dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje 6 straipsnį, nustatyta, kad saugaus valdymo sistema atitinka ISM kodekso reikalavimus.

TARPINĖ PATIKRA (turi būti užbaigta tarp antrosios ir trečiosios sukakčių datų) Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (**) Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (**) Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (**) Parašas:

(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

(**) Jei taikoma. Daroma nuoroda į ISM kodekso 13.8 punktą ir Tarptautinio saugaus valdymo (ISM) kodekso įgyvendinimo gairių administracijoms (Rezoliucija A.913 (22)) 3.4.1 punktą.

LAIKINASIS ATITIKTIES DOKUMENTAS

(Herbinis antspaudas)/(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal (1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais ir) (*) Reglamento (EB) Nr. 336/2006 dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje nuostatas

pagal Vyriausybės įgaliojimą

(valstybės pavadinimas)

.....

(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

(žr. Reglamento (EB) Nr. 336/2006 I priedo A dalies 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD bendrovės saugaus valdymo sistema pripažinta atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 336/2006 I priedo A dalies 1.2.3 punkto tikslus, ją taikant toliau išvardytam (-iems) laivų tipui (-ams) (išbraukti, kas nereikalinga):

Keleivinis laivas

Greitaeigis keleivinis laivas

Greitaeigis krovininis laivas

Balkeris

Naftos tanklaivis

Cheminių medžiagų tanklaivis

Dujovežis

Mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje

Kitas krovininis laivas

Ro-ro keleivinis keltas.

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

Šis laikinasis atitikties dokumentas galioja iki

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Dokumentą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

LAIKINIS SAUGAUS VALDYMO LIUDIJIMAS

(Herbinis antspaudas)/(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal (1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais ir) (*) Reglamento (EB) Nr. 336/2006 dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje nuostatas

pagal Vyriausybės įgaliojimą
(valstybės pavadinimas).....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Laivo pavadinimas:

Skiriamasis skaičius arba raidės:

Registracijos uostas:

Laivo tipas (**):

Bendrasis tonažas:

TJO numeris:

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

(žr. Reglamento (EB) Nr. 336/2006 I priedo A dalies 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD laikomasi Reglamento (EB) Nr. 336/2006 I priedo A dalies 14.4 punkto reikalavimų ir bendrovės atitikties dokumentas/laikinis atitikties dokumentas (***) yra taikomas šiam laivui.

Šis laikinasis saugaus valdymo liudijimas galioja iki, atitikties dokumento/laikinojo atitikties dokumento (***) galiojimo datos.

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Liudijimą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

(**) Nurodyti vieną iš šių laivų tipų: keleivinis laivas; greitaeigis keleivinis laivas; greitaeigis krovininis laivas; balkeris; naftos tanklaivis; cheminių medžiagų tanklaivis; dujovežis; mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje; kitas krovininis laivas; ro-ro keleivinis keltas.

(***) Išbraukti, kas nereikalinga.

Liudijimas Nr.

Šio laikinojo saugaus valdymo liudijimo galiojimas pratęsiamas iki:

Pratęsimo data:

(Galiojimą pratęsusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2006/7/EB

2006 m. vasario 15 d.

dėl maudyklų vandens kokybės valdymo, panaikinanti Direktyvą 76/160/EEB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾, atsižvelgdami į 2005 m. gruodžio 8 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

- (1) Remdamasi Komisijos komunikatu dėl tvarios plėtos, Europos Vadovų Taryba išskyrė tikslus, kurie būtų bendromis būsimo vystymosi gairėmis prioritetinėse gamtinių išteklių ir visuomenės sveikatos srityse.
- (2) Vanduo yra retas gamtinis išteklius, kurio kokybė turėtų būti saugoma, ginama, valdoma ir su ja elgiamasi atsižvelgiant į tai. Konkrečiai paviršiniai vandenys yra atsinaujinantys ištekliai, turintys ribotą gebėjimą atsistatyti po neigiamo žmogaus veiklos poveikio.
- (3) Bendrijos aplinkos politika turėtų siekti aukšto apsaugos lygio ir prisidėti prie aplinkos kokybės išsaugojimo, apsaugos ir gerinimo bei žmonių sveikatos apsaugos siekių įgyvendinimo.

(4) 2000 m. gruodžio mėn. Komisija priėmė Europos Parlamentui ir Tarybai skirtą komunikatą dėl naujos maudyklų vandens politikos plėtos ir pradėjo plataus masto visų suinteresuotų ir susijusių šalių konsultacijas. Pagrindinė šių konsultacijų išdava – visuotinė parama rengiant naują direktyvą, kurioje remiamasi naujausiais moksliniais įrodymais ir skiriamas ypatingas dėmesys platesniam visuomenės dalyvavimui.

(5) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽⁵⁾, išipareigojama užtikrinti aukšto lygio maudyklų vandens apsaugą, tarp kitų veiksmų peržiūrint 1975 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvą 76/160/EEB dėl maudyklų kokybės ⁽⁶⁾.

(6) Pagal Sutartį rengdama aplinkos politiką, Bendrija, *inter alia*, turi atsižvelgti į prieinamus mokslinius ir techninius duomenis. Šioje direktyvoje, įgyvendinant patikimiausius indikatorius parametrus, skirtus numatyti mikrobiologinę grėsmę sveikatai ir siekti aukšto lygio apsaugos, turėtų būti remiamasi moksliniais įrodymais. Be to, turi būti skubiai atliekamos tolesnės epidemiologinės studijos dėl maudantis, ypač gėlame vandenyje, kylančios grėsmės sveikatai.

(7) Siekiant padidinti išteklių naudingumą ir protingai juos naudoti, ši direktyva turi būti nuodugniai suderinta su kitais Bendrijos teisės aktais dėl vandens, pvz., 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo ⁽⁷⁾, 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenių apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių ⁽⁸⁾ ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatančia Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ OL C 45 E, 2003 2 25, p. 127.

⁽²⁾ OL C 220, 2003 9 16, p. 39.

⁽³⁾ OL C 244, 2003 10 10, p. 31.

⁽⁴⁾ 2003 m. spalio 21 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 82 E, 2004 4 1, p. 115), 2004 m. gruodžio 20 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 111 E, 2005 5 11, p. 1) ir 2005 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁵⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 31, 1976 2 5, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

⁽⁷⁾ OL L 135, 1991 5 30, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁸⁾ OL L 375, 1991 12 31, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

⁽⁹⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 2455/2001/EB (OL L 331, 2001 12 15, p. 1).

(8) Suinteresuotiems asmenims turėtų būti išplatinta atitinkama informacija apie planuojamas priemones ir įgyvendinimo pažangą. Kad būtų išvengta pavojaus sveikatai, ypač nuspėjamos trumpalaikės taršos arba išskirtinių situacijų atvejais, visuomenė turi būti tinkamai ir laiku informuojama apie maudyklų vandens kokybės stebėsenos rezultatus ir grėsmės valdymo priemones. Turi būti naudojamos naujos technologijos, leidžiančios veiksmingu ir lyginamuju būdu informuoti visuomenę apie maudyklų vandenį Bendrijoje.

(9) Atliekant stebėseną, turi būti taikomi suderinti tyrimų metodai bei praktika. Kad būtų galima atlikti realią maudyklų vandenų klasifikaciją, būtina jų kokybę stebėti ir vertinti ilgesnį laiką.

(10) Atitiktis turėtų būti siekiama atitinkamomis valdymo priemonėmis ir kokybės užtikrinimu, o ne vien tik matavimais bei skaičiavimais. Todėl maudyklų vandenų charakteristikų sistema kaip valdymo priemonių pagrindas yra tinkamas būdas užtikrinti geresnį supratimą apie grėsmę. Tuo pat metu ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas kokybės standartų laikymuisi ir nuosekliam perėjimui nuo Direktyvos 76/160/EEB.

(11) 2005 m. vasario 17 d. Bendrija ratifikavo JTEEK Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvenciją). Todėl į šią direktyvą reikėtų įtraukti nuostatas dėl visuomenės teisės gauti informaciją ir numatyti, kad visuomenė dalyvautų ją įgyvendinant, taip papildant 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką⁽¹⁾ ir 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/35/EB, nustatančią visuomenės dalyvavimą rengiant tam tikrus su aplinka susijusius planus ir programas⁽²⁾.

(12) Kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. bendrais standartais pagrįstos aukštos maudyklų vandenų kokybės ir aukšto lygio apsaugos visoje Bendrijoje, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(13) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽³⁾.

(14) Nuolatinė Bendrijos maudyklų vandenų politikos svarba tampa akivaizdi kiekvieną maudymosi sezoną, kadangi jos dėka visuomenė apsaugoma nuo atsitiktinės arba nuolatinės taršos Bendrijos maudymosi zonose arba netoli jų. Įsigaliojus Direktyvai 76/160/EEB, bendroji maudyklų vandenų kokybė žymiai pagerėjo. Tačiau ši direktyva atspindi 8-ojo dešimtmečio pradžios žinių ir patirties būklę. Nuo to laiko pasikeitė maudyklų vandenų naudojimo struktūra, taip pat ir mokslo bei technikos žinių būklė. Todėl ta direktyva turi būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje pateikiamos nuostatos dėl:

- maudyklų vandenų kokybės stebėsenos ir jų klasifikavimo;
- maudyklų vandenų kokybės valdymo ir
- informacijos apie maudyklų vandenų kokybę pateikimo visuomenei.

2. Šios direktyvos tikslas – išsaugoti, apsaugoti ir pagerinti aplinkos kokybę bei apsaugoti žmonių sveikatą, papildant Direktyvą 2000/60/EB.

3. Ši direktyva taikoma kiekvienam paviršinių vandenų vienetui, kuriame kompetentinga institucija tikisi daug besimaudančių žmonių ir kuriame ji dar nepaskelbė nuolatinio draudimo maudytis ar nerekomendavo nesimaudyti (toliau – maudyklos vanduo). Ji netaikoma:

- plaukimo baseinams ir mineralinių vandenų baseinams;
- uždariems vandens telkiniams, kurie yra prižiūrimi arba naudojami terapiniams tikslams;

⁽¹⁾ OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

⁽²⁾ OL L 156, 2003 6 25, p. 17.

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- c) dirbtinai sukurtiems uždariems vandens telkiniams, atskirtiems nuo paviršinių ir požeminių vandenų.

2 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje vartojamos tokios sąvokos:

1. Sąvokos „paviršinis vanduo“, „požeminis vanduo“, „vidaus vanduo“, „tarpiniai vandenys“, „pakrančių vanduo“ ir „upės baseinas“ turi tą pačią reikšmę, kaip ir Direktyvoje 2000/60/EB.
2. Kompetentinga institucija – tai institucija ar institucijos, kurią (-ias) valstybė narė paskyrė norėdama užtikrinti atitikimą šios direktyvos reikalavimams, arba bet kuri kita institucija ar tarnyba, kuriai buvo pavesta ši funkcija.
3. Nuolatinis – taikant draudimui maudyti ar rekomendacijai nesimaudyti – tai trunkantis mažiausiai vieną ištisą maudymosi sezoną.
4. Didelis skaičius – taikant besimaudantiems – tai skaičius, kurių kompetentinga institucija laiko dideliu, atsižvelgdama pirmiausia į praeities tendencijas arba turimą infrastruktūrą bei įrenginius, arba į priemones, kurių buvo imtasi maudymuisi skatinti.
5. Tarša – tai mikrobiologinio užterštumo arba kitų organizmų ar atliekų buvimas, turintis įtakos maudyklos vandens kokybei ir keliantis grėsmę besimaudančių sveikatai, kaip nurodyta 8 ir 9 straipsniuose bei I priedo A skiltyje.
6. Maudymosi sezonas – tai laikotarpis, kurio metu galima tikėtis didelio besimaudančių skaičiaus.
7. Valdymo priemonės – tai priemonės, kurių imamasi maudyklos vandens atžvilgiu:
 - a) maudyklos vandens charakteristikos nustatymas ir atnaujinimas;
 - b) stebėsenos kalendoriaus sudarymas;
 - c) maudyklos vandens stebėseną;
 - d) maudyklos vandens kokybės vertinimas;
 - e) maudyklos vandens klasifikavimas;
 - f) taršos, kuri gali turėti įtakos maudyklų vandenims ir pakenkti besimaudančių sveikatai, priežasčių nustatymas ir įvertinimas;

- g) visuomenės informavimas;

- h) veiksmai, kuriais siekiama išvengti taršos poveikio besimaudantiems;

- i) veiksmai taršos grėsmei mažinti.

8. Trumpalaikė tarša – I priedo A skiltyje nurodytas mikrobiologinis užterštumas, kuris turi aiškiai nustatomas priežastis, paprastai neturėtų daryti įtakos maudyklos vandens kokybei ilgesnį nei maždaug 72 valandų laikotarpį po to, kai pirmą kartą buvo pakenkta maudyklos vandens kokybei, ir kuriam kompetentinga institucija nustatė užterštumo numatymo ir kovos su juo tvarką, kaip nurodyta II priede.
9. Išskirtinė situacija – tai įtakos maudyklos vandens kokybei turintis įvykis arba įvykių seka tam tikroje vietoje, kurie paprastai pasitaiko vidutiniškai ne dažniau kaip kartą per ketverius metus.
10. Maudyklų vandenų kokybės duomenų rinkinys – tai duomenys, gauti pagal 3 straipsnį.
11. Maudyklų vandenų kokybės vertinimas – tai maudyklų vandenų kokybės vertinimo procesas, taikant II priede aprašytą vertinimo metodą.
12. Melsvadumblių išplitimas – melsvadumblių sankaupa žydėjimo, ištisinės dangos ar putų pavidalu.
13. Sąvoka „suinteresuota visuomenės grupė“ turi tą pačią reikšmę kaip ir 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvoje 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽¹⁾.

II SKYRIUS

MAUDYKLŲ VANDENS KOKYBĖ IR VALDYMAS

3 straipsnis

Stebėseną

1. Valstybės narės kasmet identifikuoja visus maudyklų vandenį ir nustato maudymosi sezono trukmę. Pirmąjį kartą jos tai atlieka prieš prasidedant pirmajam maudymosi sezonui po 2008 m. kovo 24 d.
2. Valstybės narės užtikrina, kad I priedo A skiltyje pateiktų parametrų stebėseną vyks pagal IV priedo nuostatas.

⁽¹⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

3. Stebėseną atliekama toje maudyklos vandens vietoje, kur:

- a) tikimasi daugiausiai besimaudančiųjų arba
- b) pagal maudyklos vandens charakteristiką laukiama didžiausios taršos grėsmės.

4. Stebėsenos kalendorius sudaromas kiekvienam maudyklos vandeniui atskirai prieš kiekvieno maudymosi sezono pradžią, o pirmą kartą – prieš trečio pilno maudymosi sezono pradžią po to, kai įsigalios ši direktyva. Stebėseną turi įvykti ne vėliau kaip per keturias dienas nuo stebėsenos kalendoriuje nurodytos dienos.

5. Valstybės narės gali pradėti I priedo A skiltyje pateiktų parametrų stebėseną per pirmą pilną maudymosi sezoną po šios direktyvos įsigaliojimo. Tokiu atveju stebėseną vykdoma taip dažnai, kaip nurodyta IV priede. Tokios stebėsenos rezultatai gali būti naudojami 4 straipsnyje minimam maudyklų vandenų kokybės duomenų rinkiniui sudaryti. Valstybės narės pradėjus vykdyti stebėseną pagal šios direktyvos nuostatas, Direktyvos 76/160/EEB priede nurodytų parametrų stebėseną gali būti nutraukta.

6. Į mėginius, paimtus trumpalaikės taršos atvejais, leidžiama neatsižvelgti. Jie pakeičiami mėginiais, kurie paimami laikantis IV priedo nuostatų.

7. Išskirtinių situacijų metu 4 dalyje minimas stebėsenos kalendoriaus vykdymas gali būti sustabdytas. Jis atnaujinamas kuo greičiau, pasibaigus išskirtinei situacijai. Nauji mėginiai paimami kuo greičiau, pasibaigus išskirtinei situacijai, tam, kad jais būtų pakeisti dėl susidariusios išskirtinės situacijos nepaimti mėginiai.

8. Valstybės narės, nurodydamos priežastis, praneša Komisijai apie stebėsenos kalendoriaus vykdymo sustabdymą. Tokį pranešimą jos privalo pateikti ne vėliau kaip kartu su artimiausia metine ataskaita, nurodyta 13 straipsnyje.

9. Valstybės narės užtikrina, kad maudyklų vandenų kokybės tyrimai vyks taikant I priede nurodytus pamatinius metodus ir laikantis V priede pateiktų taisyklių. Tačiau valstybės narės gali leisti taikyti kitus metodus arba taisykles, jei jos gali įrodyti, kad gauti rezultatai prilygsta tiems, kurie būtų gauti taikant I priede nurodytus metodus ir V priede pateiktas taisykles. Valstybės narės, leidžiančios taikyti tokius lygiaverčius metodus ar taisykles, privalo pateikti Komisijai visą būtina informaciją apie taikomus metodus ir taisykles bei jų lygiavertiškumą.

4 straipsnis

Maudyklų vandenų kokybės vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad maudyklų vandenų kokybės duomenų rinkiniai sudaromi I priedo A skiltyje nurodytų parametrų stebėsenos pagalba.

2. Maudyklų vandenų kokybės vertinimas atliekamas:

- a) kiekvienos maudyklos vandenyje;
- b) pasibaigus kiekvienam maudymosi sezonui;
- c) remiantis maudyklų vandenų kokybės duomenimis, surinktais per einamąjį maudymosi sezoną ir tris ankstesnius sezonus, ir
- d) laikantis II priede nustatytos tvarkos.

Tačiau valstybė narė gali nuspręsti įvertinti maudyklos vandens kokybę remdamasi tik maudyklų vandenų kokybės duomenimis, kurie buvo surinkti per ankstesnius tris maudymosi sezonus. Tokiu atveju ji turi iš anksto apie tai pranešti Komisijai. Jei vėliau ji nusprendžia sugrįžti prie vertinimo pagal keturis maudymosi sezonus, ji taip pat privalo apie tai pranešti Komisijai. Valstybės narės negali keisti taikomo vertinimo laikotarpio dažniau kaip kartą per penkerius metus.

3. Duomenų apie maudyklos vandenį, naudojamų maudyklos vandens kokybei įvertinti, rinkinį visada sudaro ne mažiau kaip 16 mėginių, o ypatingomis IV priedo 2 dalyje išvardytomis aplinkybėmis – 12 mėginių.

4. Tačiau jei:

- patenkinamas 3 dalyje išdėstytas reikalavimas arba
- vertinimui skirtų maudyklos vandens duomenų rinkinys sudaro ne mažiau kaip 8 mėginius, kai maudyklos vandens maudymosi sezonas neviršija 8 savaičių,

maudyklos vandens kokybė gali būti vertinama remiantis maudyklos vandens kokybės duomenimis, kurie susiję su mažiau nei keturiais maudymosi sezonais, jei:

- a) maudyklos vanduo neseniai identifikuotas;
- b) įvyko pokyčių, kurie galėtų paveikti maudyklos vandens klasifikaciją pagal 5 straipsnio nuostatas, todėl tokiu atveju vertinimas turi būti atliekamas remiantis maudyklos vandens kokybės duomenų rinkiniu, kurį sudarytų vien tik mėginių, surinktų įvykus pokyčiams, tyrimų rezultatai, arba
- c) maudyklos vanduo jau buvo įvertintas pagal Direktyvos 76/160/EEB reikalavimus, todėl tokiu atveju turi būti naudojami pagal tą direktyvą surinkti lygiaverčiai duomenys, o šiuo tikslu Direktyvos 76/160/EEB priedo 2 ir 3 parametrai turi būti laikomi lygiaverčiais šios direktyvos I priedo A skilties 2 ir 1 parametrams.

5. Valstybės narės gali padalyti ar sujungti esamus maudyklų vandenius į grupes, atsižvelgdamos į maudyklų vandenų kokybės vertinimus. Jos gali sujungti esamus maudyklų vandenius į grupes tik tuo atveju, jei:

- a) maudyklų vandenys ribojasi vieni su kitais;
- b) jų įvertinimai pagal 2 ir 3 dalių bei 4 dalies c punkto nuostatas pastaruosius ketverius metus buvo panašūs, ir
- c) šių maudyklų vandenų charakteristikos byloja apie bendrus grėsmių veiksnius arba jų nebuvimą.

5 straipsnis

Maudyklų vandenų klasifikacija ir kokybės būklė

1. Įvertinusios maudyklos vandens kokybę pagal 4 straipsnio nuostatas, valstybės narės, remdamosi II priede išdėstytais kriterijais, turi klasifikuoti maudyklos vandenį kaip:

- a) „prastą“;
- b) „patenkinamą“;
- c) „gerą“ arba
- d) „puikų“.

2. Pirmoji klasifikacija pagal šios direktyvos reikalavimus turi būti atlikta iki 2015 m. maudymosi sezono pabaigos.

3. Valstybės narės privalo užtikrinti, kad iki 2015 m. maudymosi sezono pabaigos visi maudyklų vandenys bus bent „patenkinami“. Jos turi imtis realių ir proporcingų priemonių, kurias jos laiko tinkamomis, siekdamos padidinti „puikiais“ ar „gerais“ laikomų maudyklų vandenų skaičių.

4. Tačiau, nepaisant 3 dalyje nurodyto bendro reikalavimo, maudyklų vandenys laikinai gali būti klasifikuojami kaip „prasti“ ir vis tiek atitikti šios direktyvos nuostatas. Tokiais atvejais valstybės narės privalo užtikrinti, kad bus įvykdytos šios sąlygos:

- a) kiekvienos maudyklos vandeniui, kuris klasifikuojamas kaip „prastas“, nuo kito maudymosi sezono, prasidedančio po klasifikacijos, taikomos šios priemonės:
 - i) atitinkamos valdymo priemonės, įskaitant draudimą maudytis ar rekomendaciją nesimaudyti, bandant apsaugoti besimaudančius nuo taršos poveikio;
 - ii) pagrindų ir priežasčių, dėl kurių nepavyko pasiekti „patenkinamos“ kokybės būklės, nustatymas;
 - iii) atitinkamos priemonės, kad būtų užkirstas kelias taršai, ji būtų sumažinta ar pašalintos taršos priežastys, ir

iv) 12 straipsnyje numatyta tvarka visuomenės išėjimas aiškiu ir paprastu išpėjamoju ženklu ir jos informavimas apie taršos priežastis bei apie priemones, kurių imtasi, remiantis maudyklos vandens charakteristika;

- b) jei maudyklos vanduo penkerius metus iš eilės klasifikuojamas kaip „prastas“, būtina paskelbti nuolatinį draudimą maudytis arba nuolatinę rekomendaciją nesimaudyti. Tačiau, jei valstybė narė mano, kad pasiekti „patenkinamą“ kokybę būtų neįmanoma ar neproporcingai brangu, ji gali paskelbti nuolatinį draudimą maudytis arba nuolatinę rekomendaciją nesimaudyti ir nepasibaigus penkerių metų laikotarpiui.

6 straipsnis

Maudyklų vandenų charakteristikos

1. Valstybės narės užtikrina, kad maudyklų vandenų charakteristikos būtų nustatomos pagal III priedo reikalavimus. Kiekviena maudyklos vandens charakteristika gali būti skirta tik vienai maudyklai arba kelioms besiribojančioms maudykloms. Pirmą kartą maudyklų vandenų charakteristikos sudaromos iki 2011 m. kovo 24 d.

2. Maudyklų vandenų charakteristikos turi būti peržiūrimos ir atnaujinamos, kaip numatyta III priede.

3. Sudarant, peržiūrint ir atnaujinant maudyklų vandenų charakteristikas, būtina atitinkamai pasinaudoti šiai direktyvai aktualiais duomenimis, kurie buvo gauti atlikus stebėseną ir vertinimą pagal Direktyvos 2000/60/EB reikalavimus.

7 straipsnis

Valdymo priemonės, susiklosčius išskirtinėms aplinkybėms

Valstybės narės užtikrina, kad išaiškėjus netikėtoms situacijoms, kurios neigiamai veikia arba pagrįstai galėtų neigiamai paveikti maudyklos vandens kokybę ir besimaudančių sveikatą, bus laiku ir tinkamai panaudotos valdymo priemonės. Tokioms priemonėms priskiriamas visuomenės informavimas ir, jei būtina, laikinas draudimas maudytis.

8 straipsnis

Melsvadumблиų grėsmė

1. Kai maudyklos vandens charakteristika rodo melsvadumблиų išplitimo galimybes, atliekama atitinkama stebėseną, kad būtų laiku nustatytos sveikatai keliamos grėsmės.

2. Išplitus melsvadumблиams ir nustatius arba preziumuojant sveikatai keliamą grėsmę, kad būtų išvengta pavojingo poveikio, būtina nedelsiant imtis atitinkamų priemonių, taip pat informuoti visuomenę.

9 straipsnis

Kiti parametrai

1. Jei maudyklos vandens charakteristika rodo didžiųjų dumblių ir (arba) jūrinio fitoplanktono išplitimo tendenciją, atliekami tyrimai jo priimtinumui bei sveikatai keliamai grėsmei nustatyti ir imamasi atitinkamų valdymo priemonių, tarp jų – visuomenės informavimo.

2. Būtina vizualiai patikrinti, ar maudyklos vandenyje nėra taršos dervų likučiais, stiklu, plastikumu, guma ar kitomis atliekomis. Nustačius tokią taršą, imamasi atitinkamų valdymo priemonių, tarp jų, jei būtina, – visuomenės informavimo.

10 straipsnis

Bendradarbiavimas tarpvalstybinių vandenų srityje

Tais atvejais, kai upės baseinas daro poveikį kelių valstybių maudyklų vandenų kokybei, susijusios valstybės narės privalo atitinkamai bendradarbiauti įgyvendindamos šią direktyvą, taip pat ir keistis tam tikra informacija bei imtis bendrų veiksmų kontroliuoti minėtą poveikį.

III SKYRIUS

KEITIMASIS INFORMACIJA

11 straipsnis

Visuomenės dalyvavimas

Valstybės narės skatina visuomenę dalyvauti įgyvendinant šią direktyvą ir sudaro suinteresuotai visuomenės daliai galimybių:

- sužinoti, kaip dalyvauti bei
- teikti pasiūlymų, pastabų ar skundų.

Tai visų pirma taikytina 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka nustatant, peržiūrint ir atnaujinant maudyklų vandenų sąrašą. Kompetentingos institucijos atitinkamai atsižvelgia į visą gautą informaciją.

12 straipsnis

Visuomenei teikiama informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad maudymosi sezono metu bus aktyviai skleidžiama ir netoli kiekvieno maudyklos vandens lengvai pasiekiamoje vietoje nedelsiant skelbiama tokia informacija:

- a) esama maudyklos vandens klasifikacija ir bet koks šiame straipsnyje numatytas draudimas maudytis arba rekomendacija nesimaudyti, nurodyti aiškiu ir paprastu ženklu arba simboliu;
- b) bendrojo pobūdžio maudyklos vandens aprašymas ne techniniais terminais, grindžiamas pagal III priedą sudaryta maudyklos vandens charakteristika;
- c) tuo atveju, jei maudyklos vanduo tapo trumpalaikės taršos objektu:
 - pranešimas apie tai, kad maudyklos vanduo tapo trumpalaikės taršos objektu,
 - dienų, kai dėl tokios taršos buvo draudžiama ar nerekomenduojama maudytis, skaičius per praėjusį maudymosi sezoną ir
 - įspėjimas, jei tokia tarša galima arba jau įvykusi;
- d) išskirtinių situacijų metu – informacija apie jų pobūdį ir numatomą trukmę;
- e) jei draudžiama arba nerekomenduojama maudytis – informacinis pranešimas visuomenei nurodant priežastis;
- f) paskelbus nuolatinį draudimą maudytis arba nuolatinę rekomendaciją nesimaudyti, pranešimas apie tai, kad tam tikra teritorija nebelaikoma maudyklos vandeniu, nurodant to priežastis, ir
- g) nuoroda į išsamesnės informacijos šaltinius pagal 2 dalį.

2. Valstybės narės naudojasi atitinkamomis komunikacijos priemonėmis bei technologijomis, taip pat ir internetu, kad galėtų keliomis kalbomis aktyviai ir greitai paskelbti 1 dalyje minimą informaciją apie maudyklų vandenį, o prireikus ir šią informaciją:

- a) maudyklų vandenų sąrašą;

- b) visų maudyklų vandenų klasifikaciją per pastaruosius trejus metus bei jų charakteristiką, įskaitant ir stebėsenos, atliktos pagal šios direktyvos nuostatas po paskutinės klasifikacijos, rezultatus;
- c) jei maudyklos vanduo buvo klasifikuojamas kaip „prastas“, – informaciją apie taršos priežastis ir priemones, kurių buvo imtasi siekiant apsaugoti besimaudančius nuo taršos poveikio ir pašalinti jos priežastis, kaip nurodyta 5 straipsnio 4 dalyje, ir
- d) jei maudyklos vanduo tapo trumpalaikės taršos objektu, – bendrojo pobūdžio informaciją apie:
- sąlygas, kurios galėjo sukelti trumpalaikę taršą,
 - tokios taršos tikimybę ir galimą trukmę,
 - taršos priežastis ir priemones, kurių buvo imtasi siekiant apsaugoti besimaudančius nuo taršos poveikio ir pašalinti jos priežastis.

Sąrašas, nurodytas a punkte, skelbiamas kiekvienais metais prieš prasidedant maudymosi sezonui. Stebėsenos rezultatai, nurodyti b punkte, pabaigus analizę pateikiami internete.

3. Prasidėjus penktajam maudymosi sezonui po 2008 m. kovo 24 d., 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija turi būti platinama vos ją gavus.

4. Kai tik įmanoma, valstybės narės ir Komisija privalo, naudodamosi georeferencine technologija, išplatinti informaciją visuomenei ir pateikti ją aiškiai bei sklandžiai, naudojant ženklus ir simbolius.

13 straipsnis

Pranešimai

1. Kiekvieną maudymosi sezoną valstybės narės pateikia Komisijai kiekvienos maudyklos vandens stebėsenos rezultatus ir maudyklos vandens kokybės vertinimą bei svarbių valdymo priemonių, kurių buvo imtasi, aprašymą. Šią informaciją apie praėjusį maudymosi sezoną valstybės narės pateikia kasmet iki gruodžio 31 d. Informacija pradedama teikti atlikus pirmąjį maudyklos vandens kokybės vertinimą pagal 4 straipsnį.

2. Valstybės narės kasmet, prieš maudymosi sezono pradžią, informuoja Komisiją apie visus identifikuotus maudyklų vandenius, taip pat nurodydamos visų pasikeitimų, lyginant su praėjusiais metais, priežastis. Pirmą kartą tai atliekama prasidėjus pirmajam maudymosi sezonui po 2008 m. kovo 24 d.

3. Prasidėjus maudyklos vandens stebėsenai pagal šios direktyvos nuostatas, 1 dalyje nurodytos metinės ataskaitos ir toliau turi būti siunčiamos Komisijai pagal Direktyvos 76/160/EEB nuostatas, kol bus galima atlikti pirmąjį vertinimą vadovaujantis šia direktyva. Per šį laikotarpį metinėje ataskaitoje leidžiama neatsižvelgti į Direktyvos 76/160/EEB priede nurodytą 1 parametras, o Direktyvos 76/160/EEB priede nurodyti 2 ir 3 parametrai turi būti laikomi lygiaverčiais šios direktyvos I priedo A skiltyje pateikiamiems 2 ir 1 parametrams.

4. Komisija skelbia metinę apibendrintą ataskaitą apie Bendrijos maudyklų vandenų kokybę, įskaitant maudyklų vandenų klasifikaciją, atitiktį šios direktyvos nuostatoms ir reikšmingas valdymo priemones, kurių buvo imtasi. Komisija paskelbia šią ataskaitą kiekvienais metais iki balandžio 30 d., taip pat ir internete. Rengdama ataskaitą, Komisija, jei tik įmanoma, turi pagal susijusius Bendrijos teisės aktus, visų pirma pagal Direktyvą 2000/60/EB, kuo geriau pasinaudoti duomenų surinkimo, vertinimo ir pateikimo sistemomis.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

14 straipsnis

Ataskaita ir peržiūra

1. Iki 2008 m. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą. Ataskaitoje visų pirma nagrinėjami:

- a) atitinkamo Europos epidemiologinės tyrimo, kurią Komisija atliko bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, rezultatai;
- b) kita mokslinė, analitinė ir epidemiologinė raida, svarbi maudyklų kokybės parametrams, įskaitant virusų atžvilgiu, ir
- c) Pasaulio sveikatos organizacijos rekomendacijos.

2. Valstybės narės iki 2014 metų pabaigos pateikia Komisijai rašytines pastabas dėl minėtos ataskaitos, įskaitant dėl poreikio atlikti bet koki tolesnį tyrimą ar įvertinimą, kuris gali būti reikalingas siekiant padėti Komisijai peržiūrėti šią direktyvą pagal 3 dalį.

3. Atsižvelgdama į ataskaitą, valstybių narių rašytines pastabas ir į išplėstinį poveikio vertinimą bei turėdama omenyje įgyvendinant šią direktyvą įgytą patirtį, Komisija ne vėliau kaip 2020 m. peržiūri šią direktyvą, visų pirma atkreipdama dėmesį į maudyklų vandenių kokybės rodiklius, įskaitant klausimą, ar reikėtų palaipsniui pašalinti klasifikavimą „patenkinamas“ arba pakeisti taikomus standartus, ir, jei reikia, Sutarties 251 straipsnyje nustatyta tvarka pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl teisės aktų.

15 straipsnis

Techniniai pritaikymai ir įgyvendinimo priemonės

1. 16 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka nusprendžiama:
 - a) konkrečiau apibrėžti EN/ISO standartą dėl mikrobiologinių metodų lygiavertiškumo taikant 3 straipsnio 9 dalį;
 - b) nustatyti išsamias 8 straipsnio 1 dalies, 12 straipsnio 1 dalies a punkto ir 12 straipsnio 4 dalies įgyvendinimo taisykles;
 - c) atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą, pritaikyti analizės metodus I priede nurodytiems parametrams;
 - d) priderinti V priedą prie mokslo ir technikos pažangos;
 - e) nustatyti gaires dėl bendrojo pavienių mėginių vertinimo metodo.

16 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

17 straipsnis

Panaikinimas

1. Nuo 2014 m. gruodžio 31 d. panaikinama Direktyva 76/160/EEB. Atsižvelgiant į 2 dalį, šis panaikinimas neturi pažeisti valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo terminais, numatytais naikinančioje direktyvoje.

2. Ši direktyva, pakeičianti Direktyvą 76/160/EEB, bus pradėta taikyti iš karto po to, kai valstybė narė imsis visų būtinų teisinių, administracinių ir praktinių priemonių, kad šią direktyvą atitiktų.

3. Nuorodos į naikinamą Direktyvą 76/160/EEB laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

18 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2008 m. kovo 24 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinių teisės nuostatų tekstus.

19 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

20 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2006 m. vasario 15 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu
Pirmininkas
H. WINKLER

I PRIEDAS

Vidaus vandenys

	A	B	C	D	E
	Parametras	Puiki kokybė	Gera kokybė	Patenkinama kokybė	Pamatiniai tyrimų metodai
1	<i>Intestinal Enterococci</i> (ksv/100 ml)	200 (*)	400 (*)	330 (**)	ISO 7899-1 arba ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (ksv/100 ml)	500 (*)	1 000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 arba ISO 9308-1

(*) Remiamasi 95 procentilio vertinimu. Žr. II priedą.

(**) Remiamasi 90 procentilio vertinimu. Žr. II priedą.

Pakrančių vandenys ir tarpiniai vandenys

	A	B	C	D	E
	Parametras	Puiki kokybė	Gera kokybė	Patenkinama kokybė	Pamatiniai tyrimų metodai
1	<i>Intestinal Enterococci</i> (ksv/100 ml)	100 (*)	200 (*)	185 (**)	ISO 7899-1 arba ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (ksv/100 ml)	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 arba ISO 9308-1

(*) Remiamasi 95 procentilio vertinimu. Žr. II priedą.

(**) Remiamasi 90 procentilio vertinimu. Žr. II priedą.

II PRIEDAS

Maudyklų vandenių vertinimas ir klasifikacija**1. Prasta kokybė**

Maudyklos vanduo turi būti klasifikuojamas kaip „prastas“, jei paskutiniojo vertinimo laikotarpio ^(a) maudyklos vandens kokybės duomenų rinkinyje mikrobiologinių rodiklių procentilių vertės ^(b) yra blogesnės ^(c) nei I priedo D skiltyje nurodytos „patenkinamos kokybės“ vertės.

2. Patenkinama kokybė

Maudyklos vanduo turi būti klasifikuojamas kaip „patenkinamas“:

- 1) jei paskutiniojo vertinimo laikotarpio maudyklos vandens kokybės duomenų rinkinyje mikrobiologinių rodiklių procentilių vertės yra lygios arba geresnės ^(d) nei I priedo D skiltyje nurodytos „patenkinamos kokybės“ vertės;
- 2) jei maudyklos vanduo tapo trumpalaikės taršos objektu, su sąlyga, kad:
 - i) buvo imtasi atitinkamų valdymo priemonių, įskaitant stebėjimą, ankstyvo išpėjimo sistemas ir stebėseną, norint išpėjamosiomis priemonėmis arba, jei būtina, draudimu maudytis apsaugoti besimaudančius nuo taršos;
 - ii) buvo imtasi atitinkamų valdymo priemonių, kad būtų galima užkirsti kelią taršai, ją sumažinti arba pašalinti jos priežastis, ir
 - iii) mėginių, į kuriuos nebuvo atsižvelgta pagal 3 straipsnio 6 dalies nuostatas dėl trumpalaikės taršos per paskutinįjį vertinimo laikotarpį, skaičius sudarė ne daugiau kaip 15 % bendrojo mėginių skaičiaus, kuris buvo numatytas tam laikotarpiui sudarytuose stebėsenos kalendoriuose, arba tai buvo ne daugiau kaip vienas mėginys per maudymosi sezoną – atsižvelgiant į tai, kuris skaičius didesnis.

3. Gera kokybė

Maudyklos vanduo turi būti klasifikuojamas kaip „geras“:

- 1) jei paskutiniojo vertinimo laikotarpiu maudyklos vandens kokybės duomenų rinkinyje mikrobiologinių rodiklių procentilių vertės yra lygios arba geresnės ^(d) nei I priedo C skiltyje nurodytos „geros kokybės“ vertės ir
- 2) jei maudyklos vanduo tapo trumpalaikės taršos objektu, su sąlyga, kad:
 - i) buvo imtasi atitinkamų valdymo priemonių, įskaitant stebėjimą, ankstyvo išpėjimo sistemas ir stebėseną, norint išpėjamosiomis priemonėmis arba, jei būtina, draudimu maudytis apsaugoti besimaudančius nuo taršos;
 - ii) buvo imtasi atitinkamų valdymo priemonių, kad būtų galima užkirsti kelią taršai, ją sumažinti arba pašalinti jos priežastis, ir
 - iii) mėginių, į kuriuos nebuvo atsižvelgta pagal 3 straipsnio 6 dalies nuostatas dėl trumpalaikės taršos per paskutinįjį vertinimo laikotarpį, skaičius sudarė ne daugiau kaip 15 % bendrojo mėginių skaičiaus, kuris buvo numatytas tam laikotarpiui sudarytuose stebėsenos kalendoriuose, arba tai buvo ne daugiau kaip vienas mėginys per maudymosi sezoną – atsižvelgiant į tai, kuris skaičius didesnis.

4. Puiki kokybė

Maudyklos vanduo turi būti klasifikuojamas kaip „puikus“:

- 1) jei paskutiniojo vertinimo laikotarpiu maudyklos vandens kokybės duomenų rinkinyje mikrobiologinių rodiklių procentilių vertės yra lygios arba geresnės nei „puikios kokybės“ vertės, nurodytos I priedo B skiltyje, ir
- 2) jei maudyklos vanduo tapo trumpalaikės taršos objektu, su sąlyga, kad:
 - i) buvo imtasi atitinkamų valdymo priemonių, įskaitant stebėjimą, ankstyvo išpėjimo sistemas ir stebėseną, norint išpėjamosiomis priemonėmis arba, jei būtina, draudimu maudytis apsaugoti besimaudančius nuo taršos;
 - ii) buvo imtasi atitinkamų valdymo priemonių, kad būtų galima užkirsti kelią taršai, ją sumažinti arba pašalinti jos priežastis, ir
 - iii) mėginių, į kuriuos nebuvo atsižvelgta pagal 3 straipsnio 6 dalies nuostatas dėl trumpalaikės taršos per paskutinįjį vertinimo laikotarpį, skaičius sudarė ne daugiau kaip 15 % bendrojo mėginių skaičiaus, kuris buvo numatytas tam laikotarpiui sudarytuose stebėsenos kalendoriuose, arba tai buvo ne daugiau kaip vienas mėginys per maudymosi sezoną – atsižvelgiant į tai, kuris skaičius didesnis.

PASTABOS

- (^a) Paskutinis vertinimo laikotarpis – tai keturi paskutiniai maudymosi sezonai arba, jei tinka, 4 straipsnio 2 arba 4 dalyje nurodytas laikotarpis.
- (^b) Remiantis iš tam tikro maudyklos vandens gautų mikrobiologinių duomenų įprastos tikimybės tankio funkcijos \log_{10} procentilių vertinimu, procentilio vertė gaunama taip:
 - i) imama visų bakterinių rodiklių, vertinamų duomenų sekoje, \log_{10} vertė (jei gaunama nulinė vertė, imama naudoto analizės metodo mažiausios aptikimo ribos \log_{10} vertė);
 - ii) apskaičiuojamas aritmetinis \log_{10} verčių vidurkis (μ);
 - iii) apskaičiuojama standartinė \log_{10} verčių paklaida (σ).Duomenų tikimybės tankio funkcijos viršutinis 90 procentilio taškas nustatomas pagal tokią formulę: viršutinis 90 procentilis = antilog ($\mu + 1,282 \sigma$).
Duomenų tikimybės tankio funkcijos viršutinis 95 procentilio taškas nustatomas pagal tokią formulę: viršutinis 95 procentilis = antilog ($\mu + 1,65 \sigma$).
- (^c) Blogesnės – tai didesnės koncentracijos vertės, išreikštos ksv/100 ml.
- (^d) Geresnės – tai mažesnės koncentracijos vertės, išreikštos ksv/100 ml.

III PRIEDAS

Maudyklos vandens charakteristika

1. 6 straipsnyje minimą maudyklos vandens charakteristiką sudaro:
 - a) maudyklos vandens ir kitų tam tikros maudyklos vandens baseino paviršinių vandenų, kurie gali būti taršos šaltinis, fizinių, geografinių ir hidrologinių savybių, svarbių šiai direktyvai, aprašymas, kaip numatyta Direktyvoje 2000/60/EB;
 - b) taršos, kuri gali turėti įtakos maudyklos vandeniui ir pakenkti besimaudančių sveikatai, priežasčių nustatymas ir įvertinimas;
 - c) melsvadumblių išplitimo galimybių įvertinimas;
 - d) didžiųjų dumblių ir (arba) fitoplanktono išplitimo galimybių įvertinimas;
 - e) jei b punkte nurodytas įvertinimas rodo, kad kyla trumpalaikės taršos pavojus, tokia informacija:
 - numatomas laukiamos trumpalaikės taršos pobūdis, dažnumas ir trukmė,
 - visų išlikusių taršos priežasčių apibūdinimas, taip pat ir valdymo priemonės, kurių buvo imtasi, bei priežasčių pašalinimo grafikas,
 - valdymo priemonės, kurių buvo imtasi trumpalaikės taršos atvejais, ir už tokius veiksmus atsakingų institucijų kontaktiniai duomenys;
 - f) stebėsenos vieta.
2. Jei maudyklų vandenys klasifikuojami kaip „geri“, „patenkinami“ arba „prasti“, maudyklos vandens charakteristika turi būti reguliariai peržiūrima siekiant įvertinti, ar nepasikeitė kuris nors iš 1 dalyje nurodytų aspektų. Prireikus charakteristiką būtina atnaujinti. Tokių patikrinimų dažnumas ir apimtis nustatomi pagal taršos pobūdį ir sunkumą. Tačiau patikrinimai mažiausiai privalo atitikti nuostatas ir vykti ne rečiau nei nurodyta šioje lentelėje.

Maudyklos vandens klasifikacija	„Geras“	„Patenkinamas“	„Prastas“
Peržiūrėjimai turi vykti ne rečiau kaip kas	4 metai	3 metai	2 metai
Tikrinami aspektai (1 dalies punktai)	a–f	a–f	a–f

Jei maudyklos vanduo anksčiau buvo klasifikuojamas kaip „puikus“, maudyklos vandens charakteristika peržiūrima ir prireikus atnaujinama tik tuo atveju, jei pasikeičia jo klasifikacija ir jis laikoma „geru“, „patenkinamu“ arba „prastu“. Peržiūrėjimas turi apimti visus 1 dalyje nurodytus aspektus.

3. Didelių statybos darbų ar rimtų infrastruktūros pokyčių maudyklos vandenyje ar netoli jo atveju maudyklos vandens charakteristika atnaujinama prieš prasidedant naujam maudymosi sezonui.
4. Kai įmanoma, 1 dalies a ir b punktuose nurodyta informacija pateikiama detaliame žemėlapyje.
5. Jei kompetentingai institucijai tai atrodo būtina, leidžiama pateikti ar pridėti kitą svarbią informaciją.

IV PRIEDAS

Maudyklos vandens stebėseną

1. Vienas mėginys turi būti paimtas prieš pat kiekvieno maudymosi sezono pradžią. Įskaitant šį specialųjį mėginį ir atsižvelgiant į 2 dalies nuostatas per maudymosi sezoną turi būti paimami ir tiriami ne mažiau kaip keturi mėginiai.
 2. Tačiau per maudymosi sezoną turi būti paimami ir tiriami tik trys mėginiai, jei:
 - a) maudyklos vandens maudymosi sezonas trunka ne ilgiau kaip 8 savaites arba
 - b) maudyklos vanduo yra regione, kuriam būdingi tam tikri geografiniai suvaržymai.
 3. Mėginių ėmimo datos turi būti paskirstytos per visą maudymosi sezoną, o intervalas tarp jų neturi viršyti vieno mėnesio.
 4. Trumpalaikės taršos atveju turi būti paimtas vienas papildomas mėginys, patvirtinantis taršos įvykio pabaigą. Šis mėginys neturi priklausyti maudyklos vandens kokybės duomenų rinkiniui. Prireikus pakeisti mėginius, į kuriuos nebuvo atsižvelgta, būtina paimti papildomą mėginį praėjus 7 dienoms nuo trumpalaikės taršos pabaigos.
-

V PRIEDAS

Mikrobiologinių tyrimų mėginių tvarkymo taisyklės**1. Mėginių ėmimo vieta**

Jei įmanoma, mėginiai turi būti imami iš 30 cm nuo vandens paviršiaus gylio ir ne seklesnėje kaip 1 m gylio vietoje.

2. Mėginiams skirtų buteliukų sterilizavimas

Mėginiams skirti buteliukai privalo:

- būti sterilizuojami autoklave ne trumpiau kaip 15 minučių 121 °C temperatūroje arba
- būti sterilizuojami sausai 160 °C–170 °C temperatūroje ne trumpiau kaip 1 valandą, arba
- būti apšvitinti mėginiams skirti indai, gaunami tiesiai iš gamintojo.

3. Mėginių ėmimas

Mėginiams skirto buteliuko (indo) talpa priklauso nuo vandens kiekio, reikalingo kiekvienam parametru iširti. Įprastinė mažiausia talpa – 250 ml.

Mėginiams skirti indai turi būti pagaminti iš skaidrios ir nedažytos medžiagos (stiklo, polietileno ar polipropileno).

Norint išvengti atsitiktinio mėginio užteršimo, mėginių ėmėjas privalo taikyti aseptinį metodą, kad mėginiams skirti buteliukai išliktų sterilūs. Jei viskas atliekama tinkamai, kita sterili įranga (sterilios chirurginės pirštinės, žnyplės ar mėginiams skirtos lazdelės) neprivaloma.

Mėginys turi būti aiškiai paženklintas nenuplaunamu rašalu ant paties mėginio arba jo etiketės.

4. Mėginių laikymas ir pervežimas iki tyrimų

Vandens mėginiai visais pervežimo etapais turi būti saugomi nuo šviesos, ypač nuo tiesioginių saulės spindulių.

Kol bus pristatytas į laboratoriją, mėginys turi būti laikomas šald dėžėje arba šaldytuve (atsižvelgiant į klimatą) maždaug 4 °C temperatūroje. Jei pervežimas į laboratoriją gali užtrukti ilgiau negu 4 valandas, reikalaujama vežti šaldytuve.

Laiko tarpas nuo mėginių paėmimo iki tyrimo turi būti kuo trumpesnis. Rekomenduojama iširti mėginius tą pačią darbo dieną. Jei dėl praktinių priežasčių to padaryti neįmanoma, mėginiai apdorojami ne vėliau kaip per 24 valandas. Iki tol jie laikomi tamsioje vietoje 4 °C ± 3 °C temperatūroje.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2006/11/EB

2006 m. vasario 15 d.

dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos

(kodifikuota redakcija)

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

(3) Keletas konvencijų siekia apsaugoti tarptautinius vandentakius ir jūros aplinką nuo taršos. Svarbu užtikrinti koordinuotą šių konvencijų įgyvendinimą.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

(4) Valstybėse narėse taikomų nuostatų, susijusių su tam tikrų pavojingų medžiagų išleidimu į vandenį, skirtumai gali sudaryti nevienodas konkurencijos sąlygas ir dėl to turėti tiesioginę įtaką vidaus rinkos veikimui.

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,(5) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1600/2002/EB, nustatantis šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽²⁾, numato keletą priemonių gėliesiems ir jūros vandenims apsaugoti nuo tam tikrų teršalų.

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

(6) Norint užtikrinti veiksmingą Bendrijos vandenų apsaugą, būtina sudaryti tam tikrų medžiagų, parinktų remiantis jų toksiškumu, patvarumu ir biologiniu kaupimusi, pirmąjį sąrašą, vadinamą „I sąrašu“, į kurį neįeitų medžiagos, kurios biologiškai yra nekenksmingos arba greitai virsta biologiškai nekenksmingomis medžiagomis, ir antrąjį sąrašą, vadinamą „II sąrašu“, į kurį įeity medžiagos, turinčios žalingą poveikį vandenims, kurį galima apriboti tam tikra teritorija ir kuris priklauso nuo tų vandenų, į kuriuos tokios medžiagos patenka, ypatybių ir vietos. Tokių medžiagų išleidimui turėtų būti gaunamas išankstinis leidimas, kuriame būtų nurodytos teršalų išleidimo normos.

kadangi:

(1) 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyva 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo atitinkamos nuostatos turėtų būti kodifikuotos.

(2) Valstybės narės turėtų imtis bendrų ir vienašališkų veiksmų Bendrijos vandenims apsaugoti nuo taršos, ypač kai ją sukelia tam tikros patvarios, toksiškos ir biologiškai besikaupiančios medžiagos.

(7) Taršą, kurią sukelia I sąraše išvardintos įvairios pavojingos medžiagos, būtina nutraukti. Ribinės vertės buvo nustatytos Tarybos direktyvomis, nurodytomis 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽⁶⁾, IX priede. Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnis numato kontrolės priemonių ir aplinkos kokybės standartų, taikytinų prioritetinėms medžiagoms, nustatymo tvarką.⁽¹⁾ OL C 117, 2004 4 30, p. 10.⁽²⁾ 2004 m. spalio 26 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 174 E, 2005 7 14, p. 39) ir 2006 m. sausio 30 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ OL L 129, 1976 5 18, p. 23. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).⁽⁴⁾ Žr. II priedo A dalį.⁽⁵⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.⁽⁶⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 2455/2001/EB (OL L 331, 2001 12 15, p. 1).

- (8) II sąraše nurodytų medžiagų sukeltą taršą būtina mažinti. Tam tikslui valstybės narės turėtų patvirtinti programas, kuriose atsispindėtų vandenų aplinkos kokybės standartai, nustatyti pagal Tarybos direktyvas, jei tokios yra. Tokioms medžiagoms taikomos teršalų išleidimo normos turėtų būti apskaičiuotos pagal tokius aplinkos kokybės standartus.
- (9) Būtina, kad viena ar kelios valstybės narės, kiekviena atskirai ar visos kartu, turėtų galimybę taikyti griežtesnes priemones nei numatyta šioje direktyvoje.
- (10) Norint žinoti, iš kur į Bendrijos vandenis išleidžiamos tam tikros ypač pavojingos medžiagos, reikėtų sudaryti tokių medžiagų sąrašą.
- (11) Remiantis patirtimi, gali prireikti peržiūrėti ir, jei būtina, papildyti I priedo I ir II sąrašus, prireikus perkeltiant tam tikras medžiagas iš II sąrašo į I sąrašą.
- (12) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais II priedo B dalyje,
- c) gėlojo vandens riba – tai vandentakio vieta, kurioje atoslūgio metu ar, esant žemam tekančio gėlojo vandens lygiui, dėl jūros vandens smarkiai padidėja druskingumas;
- d) išleidimas – tai I priedo I sąraše arba II sąraše nurodytų medžiagų išleidimas į 1 straipsnyje nurodytus vandenis, išskyrus:
- i) išleidimus, vykdant dugno gilimo ir (arba) valymo darbus;
- ii) eksploatacinius išleidimus iš laivų teritoriniuose vandenyse;
- iii) išleidimus iš laivų teritoriniuose vandenyse;
- e) tarša – tai žmogaus tiesiogiai ar netiesiogiai vykdomas medžiagų ar energijos išleidimas į vandenį, dėl kurio kyla pavojus žmogaus sveikatai, daroma žala gyvosios gamtos ištekliams ir vandens ekosistemoms, pakenkiama vandens tiekimui ar kitokiam teisėtam jo naudojimui.

3 straipsnis

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Atsižvelgiant į 7 straipsnį, ši direktyva taikoma:

- a) vidaus paviršiniams vandenims;
- b) teritoriniams vandenims;
- c) vidaus pakrančių vandenims.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- a) vidaus paviršiniai vandenys – reiškia visus stovinčius ir tekančius gėluosius paviršinius vandenį, esančius vienos ar kelių valstybių narių teritorijoje;
- b) vidaus pakrančių vandenys – reiškia vandenį, esančius nuo bazinės linijos, nuo kurios matuojamas teritorinių vandenų plotis iki kranto, o vandentakių atveju iki gėlojo vandens ribos;

Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių 1 straipsnyje nurodytų vandenų taršai pavojingomis medžiagomis, priklausantiomis I priedo I sąraše nurodytoms medžiagų kategorijoms ir grupėms (toliau – I sąrašo medžiagos), nutraukti ir minėtųjų vandenų taršai pavojingomis medžiagomis, priklausantiomis I priedo II sąraše nurodytoms medžiagų kategorijoms ir grupėms (toliau – II sąrašo medžiagos), sumažinti pagal šią direktyvą.

4 straipsnis

I sąrašo medžiagų atžvilgiu:

- a) visiems išleidimams į 1 straipsnyje nurodytus vandenį, kuriuose gali būti tokių medžiagų, būtina gauti išankstinį atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos leidimą;
- b) leidime turi būti nustatytos teršalų išleidimo normos bet kurios tokios medžiagos išleidimui į 1 straipsnyje nurodytus vandenį ir, kai tai būtina šios direktyvos įgyvendinimui, bet kurios tokios medžiagos išleidimui į nuotekų surinkimo sistemas;
- c) leidimus galima išduoti tik ribotam laikui. Jie gali būti atnaujinami, atsižvelgiant į išleidimo ribinių verčių, nustatytų Direktyvos 2000/60/EB IX priede nurodytose direktyvose, vėlesnius pakeitimus.

5 straipsnis

1. Teršalų išleidimo normos, nustatomos pagal 4 straipsnį išduodamuose leidimuose, apibrėžia:

- a) didžiausią leistiną išleisti medžiagos koncentraciją. Atskiedimo atveju išleidimo ribinė vertė, nustatyta Direktyvos 2000/60/EB IX priede nurodytose direktyvose, dalinama iš praskiedimo koeficiento;
- b) didžiausią leistiną išleisti medžiagos kiekį vieno ar kelių konkrečiai nurodytų laikotarpių metu, išreikštą, jei būtina, kaip teršalo svorio vienetas vienam teršiančiai veiklai būdingo elemento vienetui (pavyzdžiui, svorio vienetu vienam žaliavos vienetui ar vienam produkcijos vienetui).

2. Kiekviename leidime atsižvelgdama į atitinkamos medžiagos toksiškumą, patvarumą, ir biologinį kaupimąsi toje aplinkoje, į kurią ji išleidžiama, atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija gali, jei būtina, nustatyti griežtesnes teršalų išleidimo normas nei tos, kurios yra nustatytos pagal išleidimo ribines vertes, nustatytas Direktyvos 2000/60/EB IX priede nurodytose direktyvose.

3. Jei išleidėjas pareiškia, kad jis negali pasiekti nustatytų išleidimo normų, arba jei tokia situacija akivaizdi atitinkamos valstybės kompetentingai institucijai, leidimas neišduodamas.

4. Jei nesilaikoma teršalų išleidimo normų, atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija imasi visų atitinkamų priemonių užtikrinti, kad leidime nurodytos sąlygos būtų vykdomos ir, jei būtina, teršalų išleidimas būtų uždraustas.

6 straipsnis

1. Siekiant sumažinti 1 straipsnyje nurodytų vandenų taršą II sąrašo medžiagomis, valstybės narės patvirtina programas, kurias įgyvendindamos jos turi taikyti 2 ir 3 dalyse nurodytus metodus.

2. Visiems išleidimams į 1 straipsnyje nurodytus vandenis, kuriuose gali būti II sąrašo medžiagų, turi būti gautas iš atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos išankstinis leidimas, kuriame nurodomos teršalų išleidimo normos. Šios normos turi būti pagrįstos aplinkos kokybės standartais, kurie nustatomi pagal 3 dalį.

3. Į 1 dalyje nurodytas programas įtraukiami vandenų aplinkos kokybės standartai, nustatyti pagal Tarybos direktyvas, jei tokios yra.

4. Programose taip pat gali būti konkrečios nuostatos, kurios reglamentuoja medžiagų, medžiagų grupių ar produktų sudėtį ir panaudojimą; jose taip pat atsižvelgiama į paskutinius ekonomiškai įmanomus technikos pasiekimus.

5. Programose nustatomi jų įgyvendinimo terminai.

6. Programų ir jų įgyvendinimo rezultatų apibendrinimai pateikiami Komisijai.

7. Komisija kartu su valstybėmis narėmis reguliariai lygina programas, kad galėtų užtikrinti jų įgyvendinimo pakankamą koordinavimą. Jei ji mano esant reikalinga, šiuo tikslu ji pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai atitinkamus pasiūlymus.

7 straipsnis

Valstybės narės imasi visų reikalingų žingsnių priemonėms, kurias jos priėmė pagal šią direktyvą, įgyvendinti tokiu būdu, kad nedidėtų vandenų, kuriems netaikomas 1 straipsnis, tarša. Be to, jos draudžia visus veiksmus, kuriais tyčia ar netyčia apeinamos šios direktyvos nuostatos.

8 straipsnis

Pagal šią direktyvą priimtų priemonių taikymas negali nei tiesiogiai, nei netiesiogiai didinti 1 straipsnyje nurodytų vandenų taršos.

9 straipsnis

Kai tikslinga, viena ar kelios valstybės narės gali kiekviena atskirai ar bendrai su kitomis valstybėmis narėmis imtis griežtesnių priemonių nei numatyta šioje direktyvoje.

10 straipsnis

Kompetentinga institucija inventorizuoja visus išleidimus į 1 straipsnyje nurodytus vandenis, kuriuose gali būti I sąrašo medžiagų, kurioms taikomos išleidimo normos.

11 straipsnis

1. Kas trejus metus ir pirmą kartą už 1993–1995 m. laikotarpį valstybės narės siunčia Komisijai informaciją apie šios direktyvos įgyvendinimą pagal sektorius, kuri taip pat apima ir kitas su aplinkos apsauga susijusias Bendrijos direktyvas. Tokia ataskaita parengiama pagal klausimyną ar gaires, kurias Komisija sudaro 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyvos 91/692/EEB, standartizuojančios ir racionalizuojančios ataskaitas apie tam tikrų su aplinka susijusių direktyvų įgyvendinimą⁽¹⁾, 6 straipsnyje numatyta tvarka. Toks klausimynas ar gairės valstybėms narėms atsiunčiamas prieš šešis mėnesius iki laikotarpio, nurodyto ataskaitoje. Ataskaita nusiunčiama Komisijai per devynis mėnesius nuo ja apimamo trejų metų trukmės ataskaitinio laikotarpio pabaigos.

Komisija per devynis mėnesius po valstybių narių ataskaitų gavimo paskelbia Bendrijos pranešimą apie direktyvos įgyvendinimą.

2. Informacija, gauta taikant 1 dalį, naudojama tik tam tikslui, kuriam jos buvo pareikalauta.

3. Komisija, valstybių narių kompetentingos institucijos, jų pareigūnai ir kiti darbuotojai neatskleidžia informacijos, kurią jie gauna pagal šią direktyvą, ir informacijos, kuriai taikomi profesinės paslapties reikalavimai.

4. 2 ir 3 dalių nuostatos nedraudžia skelbti bendrą informaciją ir apžvalgas, kuriose nėra informacijos, susijusios su konkrečiomis įmonėmis ar įmonių asociacijomis.

12 straipsnis

Gavę Komisijos pasiūlymą, kurį ji priima savo pačios iniciatyva ar kurios nors valstybės narės prašymu, Europos Parlamentas ir Taryba, atsižvelgdami į įgytą patirtį, peržiūri ir, jei būtina, papildo I priedo I ir II sąrašus, prirėikus perkeliant tam tikras II sąrašo medžiagas į I sąrašą.

13 straipsnis

Direktyva 76/464/EEB yra panaikinama nepažeidžiant valstybių narių išipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais II priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikmenų lentelę.

14 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. vasario 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. WINKLER

⁽¹⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 48. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

I PRIEDAS

I medžiagų kategorijų ir grupių sąrašas

Į I sąrašą įeina atskiros medžiagos, kurios priklauso tokioms medžiagų kategorijoms ir grupėms ir kurios parinktos pagrindinai remiantis jų toksiškumu, patvarumu ir biologiniu kaupimusi, išskyrus medžiagas, kurios yra biologiškai nekenksmingos arba greitai virsta biologiškai nekenksmingomis medžiagomis:

- 1) organiniai halogenų junginiai ir medžiagos, kurios gali sudaryti tokius junginius vandenyse;
 - 2) organiniai fosforo junginiai;
 - 3) organiniai alavo junginiai;
 - 4) medžiagos, kurių atžvilgiu yra įrodyta, kad jos turi kancerogeninių savybių vandenyse arba patekdamos per jį⁽¹⁾;
 - 5) gyvsidabris ir jo junginiai;
 - 6) kadmis ir jo junginiai;
 - 7) patvarios mineralinės alyvos ir naftos kilmės angliavandeniliai;
- o 3, 7, 8 ir 12 straipsnių įgyvendinimo tikslais:
- 8) patvarios sintetinės medžiagos, kurios gali plūduriuoti, pasilikti skendinčios ar paskęsti ir kurios gali trukdyti bet kokiam vandens naudojimui.

II medžiagų kategorijų ir grupių sąrašas

Į II sąrašą įeina:

- medžiagos, priklausančios I sąrašo medžiagų kategorijoms ir grupėms, kurioms išleidimų ribinės vertės, nustatytos Direktyvos 2000/60/EB IX priede nurodytose direktyvose, nebuvo nustatytos pagal minėtas direktyvas,
- tam tikros atskiros medžiagos ir medžiagų kategorijos bei grupės, priklausančios toliau išvardytoms medžiagų kategorijoms ir grupėms,

ir turinčioms vandens aplinkai žalingą poveikį, kurį vis dėlto galima apriboti tam tikra teritorija ir kuris priklauso nuo vandens telkinio, į kurį medžiagos išleidžiamos, savybių ir vietos.

Antroje įtraukoje nurodytos medžiagų kategorijos ir grupės

1. Šie metaloidai ir metalai bei jų junginiai:

1. Cinkas	6. Selenas	11. Alavas	16. Vanadis
2. Varis	7. Arsenikas	12. Baris	17. Kobaltas
3. Nikelis	8. Stibis	13. Berilis	18. Talis
4. Chromas	9. Molibdenas	14. Boras	19. Telūras
5. Švinas	10. Titanas	15. Uranas	20. Sidabras

2. Biocidai

ir jų dariniai, nepatenkantys į I sąrašą.

⁽¹⁾ Jeigu tam tikros II sąrašo medžiagos yra kancerogenai, tai jos įtraukiamos į šio sąrašo 4 kategoriją.

3. Medžiagos, kurios kenkia iš vandens aplinkos gaunamų žmogaus vartojimui skirtų produktų skoniui ir (arba) kvapui,

ir junginiai, dėl kurių tokios medžiagos gali susidaryti vandenyje.
4. Silicio toksiški ar patvarūs organiniai junginiai ir medžiagos, dėl kurių tokie junginiai gali susidaryti vandenyje, išskyrus junginius, kurie yra biologiškai nekenksmingi arba greitai vandenyje virsta nekenksmingomis medžiagomis.
5. Fosforo neorganiniai junginiai ir elementinis fosforas.
6. Napatvarios mineralinės alyvos ir naftos kilmės angliavandeniliai.
7. Cianidai,

fluoridai.
8. Medžiagos, turinčios neigiamą poveikį deguonies pusiausvyrai,

ypač amoniakai,

nitritai.

Pareiškimas dėl 7 straipsnio

Nuotėkų išleidimui į atvirą jūrą per vamzdynus valstybės narės įsipareigoja nustatyti reikalavimus, kurie turi būti ne mažiau griežti nei nustatyti šioje direktyvoje.

II PRIEDAS

A DALIS

PANAIKINAMA DIREKTYVA SU VĖLESNIAIS PAKEITIMAIS

(numatyta 13 straipsnyje)

Tarybos direktyva 76/464/EEB (OL L 129, 1976 5 18, p. 23)	tik I priedo a punktas tik jos 22 straipsnio 2 dalies ketvirtoje įtraukoje pateikta nuoroda į Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnį
Tarybos direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48)	
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB (OL L 327, 2000 12 22, p. 1)	

B DALIS

PERKĖLIMO Į NACIONALINĘ TEISĘ TERMINAI

(numatyti 13 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
76/464/EEB	—
91/692/EEB	1993 m. sausio 1 d.
2000/60/EB	2003 m. gruodžio 22 d.

III PRIEDAS

ATTIKMENŲ LENTELĖ

Direktyva 76/464/EEB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	1 straipsnio įžanginė formuluotė
1 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka	1 straipsnio a punktas
1 straipsnio 1 dalies antra įtrauka	1 straipsnio b punktas
1 straipsnio 1 dalies trečia įtrauka	1 straipsnio c punktas
1 straipsnio 1 dalies ketvirta įtrauka	—
1 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė	2 straipsnio įžanginė formuluotė
1 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktai	2 straipsnio a, b ir c punktai
1 straipsnio 2 dalies d punkto pirma įtrauka	2 straipsnio d punkto i papunktis
1 straipsnio 2 dalies d punkto antra įtrauka	2 straipsnio d punkto ii papunktis
1 straipsnio 2 dalies d punkto trečia įtrauka	2 straipsnio d punkto iii papunktis
1 straipsnio 2 dalies e punktas	2 straipsnio e punktas
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnio įžanginė formuluotė	4 straipsnio įžanginė formuluotė
3 straipsnio 1 punktas	4 straipsnio a punktas
3 straipsnio 2 punktas	4 straipsnio b punktas
3 straipsnio 3 punktas	—
3 straipsnio 4 punktas	4 straipsnio c punktas
4 straipsnis	—
5 straipsnis	5 straipsnis
7 straipsnis	6 straipsnis
8 straipsnis	7 straipsnis
9 straipsnis	8 straipsnis
10 straipsnis	9 straipsnis
11 straipsnis	10 straipsnis
12 straipsnis	—
13 straipsnis	11 straipsnis
14 straipsnis	12 straipsnis
—	13 straipsnis
—	14 straipsnis
15 straipsnis	15 straipsnis
Priedas	I priedas
—	II priedas
—	III priedas

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

EUROPOS PARLAMENTAS IR TARYBA

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REKOMENDACIJA

2006 m. vasario 15 d.

dėl tolesnio Europos bendradarbiavimo užtikrinant aukštojo mokslo kokybę

(2006/143/EB)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

sukurti vieną ar daugiau kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūrų.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 149 straipsnio 4 dalį ir į 150 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Nepaisant to, kad 1998 m. rugsėjo 24 d. Tarybos rekomendacijos 98/561/EB dėl Europos bendradarbiavimo užtikrinant aukštojo mokslo kokybę ⁽³⁾ įgyvendinimas buvo ryški sėkmė, kaip parodė 2004 m. rugsėjo 30 d. Komisijos ataskaita, vis dar reikia gerinti Europos aukštojo mokslo pasiekimus, ypač jo kokybę, siekiant, kad jis taptų skaidresnis ir juo labiau pasitikėtų Europos piliečiai ir kitų šalių studentai bei mokslo darbuotojai.

(2) Rekomendacijoje 98/561/EB kviečiama paremti, o prireikus sukurti, skaidrias kokybę užtikrinančias sistemas. Beveik visos valstybės narės sukūrė nacionalines užtikrinimo sistemas ir inicijavo ar sudarė galimybę

(3) Rekomendacijoje 98/561/EB raginama kokybės užtikrinimo sistemas pagrįsti kai kuriomis esminėmis savybėmis, įskaitant programų ar įstaigų vertinimą vertinant iš vidaus, atliekant išorės patikrinimą, įtraukiant studentus, skelbiant rezultatus ir dalyvaujant tarptautiniuose projektuose. Kokybės užtikrinimo vertinimų rezultatai yra svarbūs padedant aukštojo mokslo įstaigoms gerinti darbo rezultatus.

(4) 3 konstatuojamojoje dalyje nurodytos esminės savybės bendrai buvo įgyvendintos visose kokybės užtikrinimo sistemose, ir 2003 m. rugsėjo mėn. Berlyne Bolonijos proceso kontekste jas patvirtino Europos švietimo ministrai, siekdami sukurti Europos aukštojo mokslo erdvę.

(5) 2000 m. buvo sukurta Europos aukštojo mokslo kokybės užtikrinimo asociacija (ENQA), ir prie jos prisijungia vis daugiau kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūrų visose valstybėse narėse.

⁽¹⁾ OL C 255, 2005 10 14, p. 72.

⁽²⁾ 2005 m. spalio 13 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. sausio 30 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 270, 1998 10 7, p. 56.

(6) Bolonijos proceso kontekste ir 2003 m. rugsėjo mėn. susitikimo Berlyne pagrindu 45 šalių švietimo ministrai priėmė Europos aukštojo mokslo erdvės kokybės užtikrinimo standartus ir gaires, kaip siūlė ENQA, jų 2005 m. gegužės 19–20 d. susitikimo Bergene metu. Jie

taip pat su džiaugsmu pritarė Europos kokybės užtikrinimo agentūrų registro, grindžiamo nacionaline peržiūra, principui ir paprašė ENQA, bendradarbiaujant su Europos universitetų asociacija (EUA), Europos aukštojo mokslo įstaigų asociacija (EURASHE) ir Studentų nacionalinėmis sąjungomis Europoje (ESIB), toliau plėtoti praktinius įgyvendinimo aspektus ir per Bolonijos tolesnio darbo grupę parengti ataskaitą ministrams. Be to, jie pabrėžė, kaip svarbu bendradarbiauti nacionaliniu mastu pripažintoms agentūroms siekiant plėtoti akreditacijos arba kokybės užtikrinimo sprendimų abipusį pripažinimą.

- (7) ES veiksmai, remiantys kokybės užtikrinimą, turėtų būti plėtojami juos derinant su Bolonijos proceso pagrindu vykdomais veiksmais.
- (8) Pageidautina sudaryti nepriklausomų ir patikimų kokybę užtikrinančių Europoje veikiančių regioninių, nacionalinių, bendro pobūdžio, specializuotų, valstybinių ar privačių agentūrų registrą, siekiant sustiprinti aukštojo mokslo skaidrumą ir padėti pripažinti užsienyje įgytas kvalifikacijas ir ten praleistą studijų laikotarpį.
- (9) Lisabonos strategijos kontekste 2002 m. kovo mėn. Barselonoje Europos Vadovų Taryba pateikė išvadą, kurioje teigiama, kad Europos švietimo ir mokslo sistemos turėtų tapti „pasaulio kokybės standartu“.

REKOMENDUOJA VALSTYBĖMS NARĖMS:

1. Skatinti, kad visos savo teritorijoje veikiančios aukštojo mokslo įstaigos įvestų ar tobulintų griežtas vidaus kokybės užtikrinimo sistemas pagal Europos aukštojo mokslo erdvės kokybės užtikrinimo standartus ir gaires, priimtas Bergene Bolonijos proceso pagrindu.
2. Skatinti, kad visos savo teritorijoje veikiančios kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūros vertindamos būtų nepriklausomos, taikytų Rekomendacijoje 98/561/EB išdėstytas kokybės užtikrinimo savybes ir įvertinimo tikslais taikytų bendrą Bergene priimtą bendro pobūdžio standartų ir gairių rinkinį. Šie standartai turi būti ir toliau tobulinami bendradarbiaujant su aukštojo mokslo sektoriaus atstovais. Jie turi būti taikomi taip, kad saugotų ir skatintų įvairovę ir naujoves.
3. Skatinti nacionalinių institucijų, aukštojo mokslo sektoriaus ir kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūrų atstovus, kad jie drauge su socialiniais partneriais

sudarytų „Europos kokybės užtikrinimo agentūrų registrą“ („Europos registras“), grindžiamą nacionaline peržiūra bei atsižvelgiantį į priede nustatytus principus, ir apibrėžtų registracijos sąlygas bei registro tvarkymo taisykles.

4. Sudaryti galimybę aukštojo mokslo įstaigoms savo teritorijoje pagal savo poreikius ir pobūdį pasirinkti agentūrą iš kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų Europos registre, jei tai suderinama su jų nacionalinės teisės aktais arba tai leidžia jų nacionalinės valdžios institucijos.
5. Leisti, kad aukštojo mokslo įstaigos siektų papildomo kitos į Europos registrą įtrauktos agentūros įvertinimo, pavyzdžiui, kad būtų sustiprintas tarptautinis jų pripažinimas.
6. Skatinti agentūrų bendradarbiavimą siekiant sukurti tarpusavio pasitikėjimą ir plėtoti kokybės užtikrinimo bei akreditacijos įvertinimų pripažinimą, taip padedant pripažinti kvalifikacijas studijų ar darbo kitoje šalyje tikslu.
7. Užtikrinti viešą prieigą prie Europos registre užregistruotų kokybės užtikrinimo ar akreditacijos agentūrų atliktų įvertinimų.

SIŪLO KOMISIJAI:

1. Glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis tęsti savo paramą aukštojo mokslo įstaigų, kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūrų, kompetentingų institucijų ir kitų šioje srityje veikiančių įstaigų bendradarbiavimui.
2. Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui pateikti trimetės ataskaitas dėl padarytos pažangos tobulinant kokybės užtikrinimo sistemas įvairiose valstybėse narėse ir dėl bendradarbiavimo veiklos Europos lygiu, įskaitant pirmiau nurodytais tikslais padarytą pažangą.

Priimta Strasbūre, 2006 m. vasario 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. WINKLER

PRIEDAS

„Europos kokybės užtikrinimo agentūrų registras“

Registre turėtų būti pateiktas patikimų agentūrų, kurių įvertinimu galėtų pasitikėti valstybės narės (ir valstybių narių valdžios institucijos), sąrašas. Jis bus sudaromas remiantis tokiais pagrindiniais principais:

1. Agentūrų sąrašą turėtų sudaryti valstybėse narėse veikiančių nacionalinių valdžios institucijų, aukštojo mokslo sektoriaus (aukštojo mokslo įstaigų, studentų, dėstytojų ir mokslininkų) ir kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų atstovai drauge su socialiniais partneriais.
 2. Agentūrų registracijos sąlygos, *inter alia*, gali būti šios:
 - i) įsipareigojimas priimti sprendimą visiškai nepriklausomai;
 - ii) bent jau tos valstybės narės, kurioje jos veikia (ar tos valstybės narės valdžios institucijų), pripažinimas;
 - iii) veiklos vykdymas remiantis bendru standartų ir gairių rinkiniu, nurodytu valstybėms narėms skiriamose 1 ir 2 rekomendacijose;
 - iv) reguliarius kolegų ir kitų ekspertų atliekamas išorės patikrinimas, įskaitant tokio patikrinimo kriterijų, metodų ir rezultatų paskelbimą.
 3. Jeigu agentūros prašymas registruoti atmetamas pirmą kartą, yra galimybė jį vertinti iš naujo paskesnių pagerinimų pagrindu.
-